

Уилям Бранхам

Трябва да се родите отново **YOU MUST BE BORN AGAIN**

Проповед от 31 декември 1961 г., Джефърсънвил, Индиана, САЩ

Тази сутрин, в навечерието на Нова година, ние сме в служение на Господа. С брат Невил се опитахме да се срещнем и успяхме да го осъществим, за да се уговорим какво ще правим. Аз исках да го убедя да дойде тук и да проповядва тази сутрин, а аз да проповядвам довечера. Но това не се получи, и на мен се падна да проповядвам и сутринта, и вечерта. Имам време и тази сутрин, и тази вечер и мога да го направя. Така че, той умее да убеждава. И така, преди да започнем, аз му казах че ние просто ще проведем един урок, понеже тази сутрин няма много хора. Затова ще проведем един урок. Преди да започна, бих искал да направя едно кратко съобщение.

Тук присъстват едни хора, които пристигнаха от Ню Йорк, за да прекарат известно време с нас. Мисля, че никога не съм се срещал с тях. Брат Невил каза, че току-що е говорил за това. Снощи чух, че караваната им се е запалила, и ремаркетото им е било унищожено. Излязох да се запозная с тези хора, и те ми се сториха прекрасни, добри християни. Те са бедни хора също като нас, и брат Ууд с още двама-трима се събрахме да видим дали не можем просто да им купим друго ремарке. А те бяха много мили и разказаха, как се е наложило да се откажат от застраховката за него, защото са били в затруднено положение. Обаче агентът изплатил застрахователната полица, и те са получили обратно застраховката си, така че благодарение на това те навярно ще могат да си купят ново ремарке. Това ще го разберат или в понеделник, или вторник, или... мисля, че във вторник. И ние искаме да споделим техния проблем и да направим всичко възможно, за да им помогнем, да им покажем, че сме братя и сестри в Христос Исус и че им съчувстваме. И мисля, че всеки един от нас ще прояви съчувствие, и ще им окаже малка помощ в този момент. За мен тази ситуация е малко необичайна. Никога през живота си аз не съм събирал дарение, и затова ще оставя брат Невил да го направи. Каквото си посял, това и ще пожънеш, нали? [Брат Бен казва: „Брат Бранхам, аз ще събера даренията“].

Добре. Благодаря ти, брат Бен. Просто всеки... колкото и да е... просто нещо малко, което бихте могли да отделите за тях, и аз съм сигурен, че те ще го оценят. Брат Невил, ела тук. Не знам как се прави това. Просто

направи каквото считаш за необходимо.

[Брат Невил казва: „Благодаря ти, брат Бранхам. И аз обичам да правя нещата по този начин, защото това ни помага да бъдем повече подобни на Христос духовно. Понякога хората казват: „Искам да се помолиш за мен, за да бъда по-добър християнин.“ Е, аз... вече се молих за теб, и сега ще ти покажа как може да станеш такъв. Амин. Това е начинът да го направиш, като отвориш изворите си на състрадание. И също така знам, че брат Елиът не иска съчувствие заради това, но той е инвалид и... и не може да работи. Така че нека просто да отворим сърцата си тази сутрин и да помогнем на тези хора.

Мисля, че чинийките за даренията са тук. [Да].

„Небесни Отче, тази сутрин, ние гледаме към Теб и размишляваме върху това как си ни благословил и си ни дарил с тези материални неща, които са за наша полза и благополучие. Тази сутрин ние Ти принасям това като малка част от нашето състрадание. Твоето състрадание е велико! [Да.] Господи, ние оценяваме това. Да можем и ние да проявим дори малко състрадание, тъй като Ти си имал толкова голямо състрадание към нас. Ето тези възлюбени са сред нас, Боже. И се молим тази сутрин да ни благословиш, а ние отваряме сърцата си, Ти ги приеми и направи чрез Твоя Дух най-доброто, което считаш за необходимо. В името на Исус и заради Него. Амин.“]

Амин.

[Братята в продължение на около четири минути раздават чинии за събиране на дарения за семейството Елиът, докато пианистката свири няколко химна. — Ред.]

Помислих си, че може би докато те го направят, ще имам възможност малко да подреда това, за което ще говоря тази сутрин от някои стари текстове. А имам и други неща, които съм записал на лист хартия. Предполагам, че всички проповедници правят така. Сега, как е фамилията на тези хора, на които изгоря караваната? [брат Невил казва: Елиът.]

Елиът. Брат и сестра Елиът, и синът им в сградата ли са тази сутрин? Ако са тук, просто се изправете, ако искате да кажете на хората: „Благодарим ви за...“ Би било добре. Имате ли нещо, което искате да кажете на хората, брат Елиът или сестра Елиът?

[Брат Елиът изразява своята благодарност. — Ред.]

Бог да ви благослови, брат Елиът. Много е добре това. Благодаря ви. Бог да бъде с вас; и с вас, сестра Елиът, и със синът ви.

Хората са пристигнали от Ню Йорк. Не знаех, че са тук. Те казаха, че веднъж съм имал с тях лична беседа, или съм се молил с тях, или нещо подобно. Не ги познавах, докато не се срещнах с тях вчера и открих че са много мили християни, много добри хора. Те живеят в Ню Йорк, някъде в

Хъдсън Ривър Валлей, и са повярвали на Посланието може би чрез аудиозапис, или нещо подобно. И те са продали всичко, преместиха са и предадоха живота си и времето си на Христос. И искаме да знаете, брат и сестра Елиът, че това е нашия малък израз относно това, че и ние също сме странници.

Ние сме пътници и странници в този свят.

Търсим град, чийто строител и създател Бог.

Когато ви е постигнало това нещастие, дяволът се е опитвал да ви изгори и да ви изплаши. Сто процента сме с вас, и ще застанем зад вас във всичко, което можем да направим, за да ви помогнем да се изправите отново на крака. Сега изправете се в името на Господ Исус и продължете напред. Не се отказвайте. Не. “Много са страданията на праведният, но от всички тях Господ го избавя”. И затова знаем, че такива неща ще се случват. Но знаем също, че ще гледаме към нашия Спасител, Който е повече от Победител, и ние сме победители в Него, в Този, Който ни е изкупил.

Днес е доста натоварен ден, така че сутринта се замислих и реших, че просто бих могъл да преподам един урок като в неделното училище. Да направя тази сутрин нещо подобно, както в неделното училище. А тази вечер в 19:30 искам, ако е Божията воля, да донеса новогодишното си послание, както миналата събота и неделя казах рождественско си послание. Тази вечер отново ще донеса новогодишното си послание в 19:30, ако Господ е благосклонен. Брат Невил също ще каже своето новогодишно послание и виждам тук брат Стрикър и брат Колинс и, о, други служители наоколо, и брат Палмър от Джорджия е тук с нас, а има и други. Това са служители, и тях също ще ги чуете тази вечер.

Вчера се обадих на брат Невил за нещо, което докосна сърцето ми. Като се има предвид, че това е Нова година, а също това е първата неделя, и довечера, вместо големите сбирки с глупави неща и крясъци, както правят в този свят, защо да не вземем Господна вечеря в полунощ, разбирате ли? Да послужим на Господа. Брат Невил се съгласи и смята, че това би било много уместно. И довечера, ако е угодно на Господ, в дванадесет часа ще имаме Господна вечеря. И ще започнем Новата година не с викове и веселба — това също не е лошо, щом искат, нека да го правят, — а ние ще го направим по-свято и искрено. И нека посрещнем тази година с настроение на искреност спрямо Христос, давайки Му всичко, което имаме с нашия обет на вярност. Да не започваме Новата година „от чист лист“, или нещо подобно, защото ние не вярваме на тези неща. Защото някои започват с нов лист, само за да го върнат на следващия ден отново назад. Така че нека просто предадем живота си на Него и да

вземем Господна вечеря довечера в полунощ. И ако не се лъжа, това го правя за първи път от както съм служител. Спомняш ли си, брат Невил? Но сега това е нещо ново за нас, и много рядко Новата година идва по този начин. Знаете ли, просто ми дойде на ум и си помислих, че ще бъде впечатляващо.

Предполагам, че това ще е може би последният път от известно време насам, когато ще имам възможност да говоря с всички вас, влизайки в Новата година и в попрището на служение на Господа. Някъде следващата седмица, или в началото на по-следващата седмица ще замина за Феникс за около петнадесет, шестнадесет събрания през всичките долини, през Сънислоуп и Скотсдейл, и навсякъде из тамошните долини. А след това, в края на всички тези срещи, започва конгреса на християнските бизнесмени, който ще продължи пет дена, Те са го уредили така, че да мога да говоря към всички деноминации, на всяка една от техните църкви, в целия столичен район на долината Марикопа във Феникс. И това ще започне на петнадесети. Така че ще тръгна оттук около десет дни по-рано и вероятно ще се отбия да се видя с добрия си приятел брат Мур и с някои други от тях, които също отиват там. А понеже проходите ще бъдат заснежени, ще трябва да се тръгне навреме. И тогава аз... [пропуск на лентата — Ред.]

Брат Рой Бордърс, ако е тук тази сутрин, той обикновено съставя реда на събранията, когато идват молби за събрания. И по време на тези рождественски празници, обикновено си правя план за следващата година, но тази година някак си не се сетих да го направя. Реших, че ще отида да проведа едно събрание; и след това накъдето бъда поведен от Него за следващото събрание.

И след това ще отида на по-следващото събрание, където и да е, просто ще отида, както Той ме поведе.

А сега през тази година, очаквам нещо да се случи. Напоследък получавам много видения. Онзи ден сутринта отново имаше нещо важно, и всичко е свързано с нещо много сериозно, което ще се случи скоро. Така че просто продължавам да уповавам на Него. Някои от тях дори не ги разбирам. Ние не разбираме виденията. Те са по-скоро символични, и ние не ги разбираме изцяло, но знаем, че те са истински. Така че, те ще се сбъднат. Аз си ги записвам.

И така, вярвам че е обявено, или би трябвало да бъде обявено, че както настоятелството на епископите, така и настоятелството на дяконите ще се срещнат тук в скинията на съвместно събрание утре вечер в седем часа.

Нека да го съобщя това отново, така че ако дяконите, където и да са... ако са в другата стая, могат да чуят по малкия микрофон, че утре вечер в

седем часа, както току-що ми казаха, както пастиря, така и настоятелството на дяконите и настоятелите, ще се срещнат утре вечер. Брат Невил иска да се срещне с настоятелството на дяконите и да говори с тях, а настоятелите имат редовно време за срещи, и затова ще се срещнат заедно утре вечер.

Сега, тази сутрин, преди да се обърнем към Словото, нека да не бързаме за никъде. Имаме днес целия ден, също и вечерта, а също и утрешния ден. Нека просто да отделим време, и да не бързаме. Разбира се, знам, че хората се уморяват или изтощават, или искат да се приберат, бързат за вечеря и съпругът им ги чака. Така че всичко е наред, просто се измъкнете тихо. А останалите, които искат да останат, добре. Утре не е нужно да работите, така че нека да не бързаме. И затова си помислих, вместо да проповядвам само около три или четири часа, да отделя осем или десет часа за поучение.

Всички тези хора от Джорджия и Алабама ме накараха да се почувствам толкова добре онзи ден. Струва ми се, че се намирах до офиса и всички бяха изчезнали, освен Били. Брат Уест и останалите са много мили, верни приятели (не ги виждам, но предполагам, че са тук) се обадиха и казаха: „Е, брат Бранхам, ще има ли неделно училище в неделя сутринта?“

А в Луисвил всичко беше замръзнало и по новините съобщиха, че магистралите и пътищата са заледени.

Били каза: „Да, вероятно е така.“ И после каза: „Той идва насам“. Каза: „Може би брат Невил, или онзи, или с някой друг.“

А те му казали: „Ами, тази възможност е доста добра. Ние тръгваме!“ Целия този път от Алабама, и по хлъзгавите пътища. Аз не съм достоен да имам такива приятели. Това е вярно.

Не съм достоен да имам такива приятели. На мен ми е неприятно да съобщавам предварително за събранията, защото знам, че има хора, които вярват в Посланието и идват, защото ме обичат.

Аз винаги съм искал да бъда обичан. Когато бях малко момче, никой не ме обичаше. Никой нямаше полза от мен. Бях тук, в Индиана, роден съм в Кентъки, така че за тези деца тук аз бях един бедняк. В нашето семейството почти всички момчета пушеха, и пиеха, освен мен. И бях отхвърлен в семейството, отхвърлен в училището, и в работата бях отхвърлен, и където и да отида, винаги бях отхвърлен. Но накрая намерих Някого, Който наистина ме обичаше — Исус. И Той каза: „Ще ви дам бащи и майки, братя, сестри и приятели.“

Странно нещо е това Негово велико мъдро дело, Неговите мъдри пророци и как урежда всичко чрез Своите дела. Изглежда, че в любовта има необикновено усещане. То не е чувство, а реакция. И тогава аз

поглеждам към хората, понеже Той ме е призовал да бъда Негов слуга, гледам и виждам как сред хората грехът се промъква, и тогава аз трябва просто да се втурна там с всичко, което е в мен, разбирате ли, за да го изтръгна. И мисля, че отстрани изглежда жестоко, когато се казват някои неща. Но въпреки това истинската любов се движи по този начин дълбоко в душата. Разбирате ли? Истинската любов.

Например, ако вашето малко момче, или малко момиче си играе на улицата, където се движат коли, вие знаете, че рано или късно те биха могли да го наранят... Сега, ако то каже: «Ама татко, аз искам да си играя тук», бихте ли казали: „Скъпо мое съкровище, добре, можеш да продължиш да си играеш на улицата“? Истинският баща не би постъпил така.

Ако не дръпнете това малко детенце и не го напляскате, не го смъртите, не го спрете или нещо подобно, само и само да го държите далеч от улицата, тъй като той би могъл да загине там. Така ли е? Е, същото трябва да се прави и с Евангелието. Трябва да разтърсвате, да подтиквате и да се опитвате да правите всичко възможно, за да задържите хората да стоят по правилния начин. Надявам се, всички да го разбират по този начин.

Просто вярвам, че един ден, след като всичко свърши и когато ще се вдигне завесата пред нашите лица, тогава ще разберем всичко.

Брат Уей, онази хубава Библия, която ти и сестра Уей ми дадохте като рождественски подарък, ще бъде удобна да си събирам бележките, вместо този тефтер, и когато ще имам възможност да ги печатам. Не искам да пиша, защото не мога да си разчитам своя собствен почерк, та как някой друг би могъл да го разбере? Казах им, че имам своя собствена стенография и че ще трябва сам да я изуча, за да разбера какво съм казал. И някой ден ще го напиша. Тази Библия е с подвижни листа, където може просто да вписвате, както например тук.

Днес тук имам два текста, две места, от които искам да чета. И в тази Библия, която той ми даде, издърпвате ето така и може да вземете един лист от Битие, или от Откровение, откъдето и да е, и да ги сложите заедно и да ги прочетете ето така. Разбирате ли? И след това тук има малко място накрая, с един отделен лист, така че можете просто да се върнете към всичко, което е записано относно това послание, както и някои други неща. Прекрасно е. Така че се надявам това да помогне да се спечелят много души за Христос с нея.

Бог да благослови всеки един от вас, и отново искам да спомена, за хубавите рождественски подаръци, които всеки от вас ми даде. Църквата ми даде един нов костюм. О, колко го оценявам! И получих два нови

костюма като подарък за Рождество.

Моя брат в онази малка църква в Мейкън, Джорджия, там долу, брат Палмър, ми изпрати нов костюм. И скинията ми подари нов костюм. И има толкова много хубави неща, които ми дадоха, и рождественски подаръци във вид на пари, което...

Според данъчния отдел върху доходите, може да приемете подарък, на който е написано „коледен подарък“ или „подарък за рожден ден“. В противен случай трябва ... то отива за работата, което е добре.

И аз наистина благодаря на всеки един от вас. Съпругата ми и аз, и децата, и всички ние изразяваме своята благодарност на всеки един от вас.

Иска ни се да можем да се върнем и да дадем на всеки един от вас подарък, но просто не мога да го направя. Уверен съм, че ме разбирате. И съм сигурен, че същото чувства и моя скъпоценен брат, който седи тук. Просто чувстваме, че хората ни обичат и за нас това е много ценно.

Сега, нека да сведем глави за молитва и да се приготвим за това сутришно послание.

Идваме сега в присъствието на живия Бог, съзнателно и в страхопочитание към Него. Идваме в името на Господ Исус, знаейки, че не можем да дойдем и да кажем: „Сега, Отче, ето го Уилям Бранхам или Орман Невил“, или който и да е друг. Бързо ще ни отхвърлят. Но имаме уверението, че Той е казал: „Ако поискате нещо от Отца в Мое име, ще ви бъде дадено.“ Така че не предполагам, че бих могъл да получа нещо от Него, използвайки своето име. Но знам, че когато използвам името на Неговия Син, тогава получавам това, за което съм се молил, защото моето упование е в Него. В Него ние живеем и съществуваме. И тази сутрин сме благодарни на Бога за всичко, което Той значи за нас — и това е нашият живот и съществуването ни.

Благодаря Ти за тази малка църква, за нейния пастир, за настоятелите и дяконите и за всички нейни членове. И съм благодарен за Светия Дух, който бди над тях. Нека този велик Свят Дух непрекъснато ги води и напътства по пътя, по който Той би искал да вървят. В Стария и Новия Завет четем, а също така и за Никейския период, че когато сред светиите се е появявала болест, цялата църква се е събирала и единодушно са призовавали Бога и това, за което са се молили, им е било давано. Всеки един от тях като член на тялото Христово, се е постил и молил, и Бог е чувал и е отговарял на молитвата. Отче, нека тази малка църква да бъде толкова обвързана с любовта един към друг и със Светия Дух, че да стане една от онези, в които няма да има никакви раздори през настъпващата година. Именно такава благочестива любов да има, и всеки да върви по пътя на Христос, така че много уморени пътници да идват и бъдат

спасени. Нека навсякъде да казват, че когато влезете през вратите на онази малка сграда, ще ви посрещни радушно там Божието присъствие. Господи, отмахни болестите отсрещ нас.

И ние сме благодарни за това, че сърцата ни жадуват да чуят Твоето Слово. Продължавай да подбуждаш жаждата за Теб в сърцата ни, Господи. Както е казал Давид в древността: *„Както еленът копнее за водните потоци, така душата ми жадува за Теб.“* Ако помислим за малкия елен (сърната, както бихме го нарекли днес), който е разкъсан от дивите кучета и кърви, губи живота си, той ако иска да оживее, трябва да намери вода. След като намери вода, животът му се обновява. Нека и ние да бъдем толкова жадни, Господи, да знаем, че е необходимо да имаме Христос, за да можем да просъществуваме. Трябва да имаме Христос, за да станем църквата, за която се молим. Ако живеем живота, който желаем да живеем, трябва да имаме Христос, иначе ще умрем.

Сега, докато отваряме Твоето Слово тази сутрин, за да намерим утеха и опорни камъни, които да ни доближат до Теб, аз се моля, Отче, Святият Дух да ни открие Словото, така че ние, Господи, като Твои слуги за да бъдем по-добре въоръжени за Новата година. Понеже Те молим в Името на Исус Христос. Амин.

И размишлявайки тази сутрин, реших че тъй като е Нова година, може би ще бъде по-добре ако оставя настрана новогодишното си послание за довечера, и да се върна тук към някои места от Писанието, приготвени за неделното училище, като взема текст, върху който да говоря известно време по една от най-важните теми, които познавам в Библията. Това е учението, което нашият Господ е проповядвал още в началото, и смятам че би било добре да го направим нашия първи урок в новата година.

Сега, ако на някой му е хладно вдигнете ръка, тук е малко студено, нали? Струва ми се, че го усетих тук горе. Док, къде си? Засилете малко печката, защото усещам тук хладина. Знаем, със сигурност, че на някои от вас ви е студено, особено на тези, които са тук с децата си.

А сега, нека тази сутрин отворим Библиите си на Ефесяни, четвъртата глава. И нека започнем да четем от единадесетия стих на четвърта глава Ефесяни. И след това ще отидем към Йоан 3:1-12 и ще прочетем две места в Писанието. Четем сега от четвъртата глава на Ефесяни, започвайки от 11ия стих:

И Той даде едни да бъдат апостоли, а други пророци, едни евангелисти, а други пастори и учители, с цел да се усъвършенстват светиите, за делото на служението, за съзиждането на Христовото тяло,

докато всички достигнем в единство на вярата и на

познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота;

за да не бъдем вече деца, блъскани и завличани от всеки вятър на учение, чрез човешката заблуда, в лукавство, по измамни хитрости дебнат; но говорейки истината с любов, да порастнем по всичко в Него, Който е главата, Христос,

от Когото цялото тяло сглобявано и свързано чрез службата на всяка става, според сързмерното действие на всяка една част, изработва разтежса на тялото за своето назидание в любовта.

Прочетох ви това, за да ви дам нещо за изучаване, когато се приберете у дома. Сега ще прочета текста си от Йоан 3, много познато място в Писанието.

И имаше един човек от фарисеите, на име Никодим, един от юдейските началници. Той дойде при Исус през нощта и Му каза:

Рави, знаем, че си учител, дошъл от Бога; защото никой не може да върши тези чудеса, които Ти вършиш, ако Бог не е с него.

Иисус му отговори и каза: Истина, истина ти казвам: Ако не се роди човек отново, не може да види Божието царство.

Никодим му каза: Как може човек да се роди, когато е стар? Може ли да влезе втори път в утробата на майка си и да се роди?

Иисус отговори: Истина, истина ти казвам: Ако не се роди човек от вода и от Дух, не може да влезе в Божието царство.

Роденото от плът е плът, а роденото от Духа е дух.

Не се чуди, че ти казвам: Трябва да се родите отново.

Вятърът духа където ще, и чуваш шума му, но не можеш да знаеш откъде идва или накъде отива. Така е с всеки, който е роден от Духа.

Никодим му отговори и каза: Как може да бъде това?

Исус му отговори и каза: Ти си учител на Израил, а не знаеш това?

Истина, истина ти казвам: Ние говорим това, което знаем, и свидетелстваме за това, което сме видели; но не приемате свидетелството ни.

Ако за земните работи ви говорих и не вярвате, как ще повярвате, ако ви говоря за небесните?

Нека сега Бог да благослови Словото Си. Искам да взема за тема тази сутрин първото учение на Исус. Първото поучение на Исус беше: **„Трябва да се родите отново.“** Това беше първото Му поучение. Сега, това ще бъде като урок в неделното училище, за да не се налага да проповядвам и

да не си изгубя гласа до вечерта. Сърцето ми подсказва, че на хората това им се вижда объркващо. Толкова много сме слушали за новораждането, и затова си помислих, че би било добре тази сутрин просто да проучим тази тема, за да си я изясним. И това е началото: **„Трябва да се родите отново.“** Това е доста дълбока тема.

Ние можем да видим колко много различни значения хората влагат в това. Почти всички църкви казват, че трябва да се родиш отново, обаче всяка една си има свои различни тълкувания относно това какво означава да се родиш отново. Аз бих могъл да отида в методистката църква тази сутрин, и те ще кажат: „Ние вярваме, че човек трябва да се новороди.“ Но въпросът е как го тълкувате това? Отивам в баптистката църква: „И ние вярваме, че човек трябва да се новороди.“ А как го тълкувате? Можем да отидем във всичките деветстотин различни деноминационни църкви и ще открием, че има деветстотин различни тълкувания.

И като видим тези толкова много различни тълкувания за това библейско учение, ние се замисляме къде е истината, защото тя съществува.

Така че сега си спомнете, че не е казано „би трябвало да се родиш отново“, а „трябва“. И ние като англоговорящи хора, разбираме какво означава думата „трябва“; тоест „абсолютно е задължително да го направиш. Разбирате ли че това е задължително! Не „би било по-добре, ако го направиш“; а „ти си длъжен“ да се родиш отново. О, ако можехме тази сутрин просто да вземем тази дума и да се занимаем сериозно със значението ѝ, но това не е възможно.

И тогава, щом е толкова важно и толкова сериозно, и след като е напълно невъзможно да влезем в Небесното царство или дори да го видим, докато не се родим отново, а при това думата „новороден“ има толкова много различни тълкувания, ние трябва от все сърце да разгледаме внимателно този въпрос, за да разберем какво е точното значение на това понятие.

Тук няма нито един човек, който би искал да се запъти към страданията. Няма нито един. И вие пътувате стотици километри по заледени пътища и харчите средствата за прехраната си, само за да дойдете в църквата тук, и просто за да се ръкувате с хората (вие обичате да го правите), и да чуете пастира, мен и други служители да говорят Словото. Вие имате това желание, където и да сте, пастири и служители, точно като нас, служители на Христос. Но има нещо, което ви привлича тук, на това конкретно място. Следователно наше задължение като пастири е, да се погрижим това стадо да бъде нахранено, и да бъде нахранено правилно, защото Всемогъщият Бог ще изисква вашата кръв от

нашите ръце. В денят на съда ние ще отговаряме за вас. Така че виждайки тази огромна отговорност, която е поставена върху нас, и това, че Бог ни е дал хора, които ни обичат и са дошли да ни слушат, ние трябва да прекарваме времето си в постоянен надзор над вашите души. И когато забележим появата на първото дребно неправилно нещо, наше задължение е да дойдем при съответния човек, защото сме пастирите, които пазят тези овце. И ако видя, че овцата яде плевел, който ще я убие, по-добре да я прогоня от този плевел; да отстраня плевела веднага, за да не може да стигне до него, защото в противен случай овцата ще загине.

В страните на запад има един известен плевел, който животните могат да изядат. Нарича се астрагал. Не знам дали някой някога е чувал за него, или не? Астрагал. Да. Конят може да го яде, но след това вие вече няма да можете да се справите с него. Той става просто неуправляем. Не може да му сложиш седло и не може да направиш нищо с него. Плевелът се нарича астрагал. Така че трябва да държите добитъка си далеч от този плевел. И ако нещо накара коня да яде от него, или ако коня е ял нещо, което да го докара до състояние на силни спазми, тогава вие ще се окажете много лош ковбой, щом сте позволили на коня си да яде от тази трева. Това показва, че не се грижите добре за него.

А един истински пастир, истинският слуга на Христос ще се окаже жалка пародия на Христос, ако види овцете да ядат нещо, което ще им навреди, или ще ги направи престъпници пред Бога, нарушители на Неговото Слово и нарушители на Неговите заповеди. Не бива да го правите. Трябва много внимателно да следите за тези неща.

Така че това е великото учение на Исус, записано тук пред нас в Библията: *„Трябва да се родите отново (или отгоре).“* Има най-различни версии на това, както споменах преди. А тази сутрин аз се замислих по този въпрос и заради онези, които ме питаха какво означава това и как биха могли да станат истински християни. Тогава реших, че може би просто трябва да вземем тази тема и да я разгледаме, а аз ще се опитам да ви я разясня колкото може по-ясно. И това няма да е като проповед, а като урок в неделното училище, за да могат хората да разберат посланието. Има много интерпретации на това „да се родите отново“.

И сега, когато говоря на тази тема, аз знам, че ще бъде записано на касета, и искам да го кажа на пасторите, които може би ще получат тази касета. Предполагам, че вероятно ще има малко разлика от това, което се поучава в една обикновена църква; аз проповядвам и вярвам, и считам, че мога да докажа достатъчно с Писанието, че човек се ражда от Духа, и след това се кръщава със Святия Дух в Тялото.

На много места се поучава, че когато излезеш пред събранието,

признаеш че си грешник и искаш да приемеш Христос като личен Спасител, тогава се новораждаш. Други вярват, че водното кръщение е новорождението. Те вярват, че се раждаш от водата, когато се кръщаваш в нея. И има толкова много различни версии на това. Много хора вярват, че като изрецитират изповедта на вяра и вярват в доктрината на дадената църква, те просто го приемат и казват: „Вярвам в святата църква на едичкой си и вярвам, че Бог е Спасител на хората и т. н. И от този ден нататък ставам член на тази църква и ще общувам с християните“; те вярват, че това е новораждането.

И въпреки че декламираат тази изповед на вяра, не смятам, че ние трябва да ги критикуваме; някои от тях са чисти и святи хора, някои от тях наистина се основават на Писанието, само че Писанието не е приложено по правилния начин. И дори прилагайки правилно Писанието, вярвам, че новораждането е нещо, което излиза от пределите на всичко това. Даже да имате и добри намерения относно това, аз вярвам, че новорождението е много над добрите ви намерения и над вашите мисли и умът ви; то е извън това.

Не искам да го кажа като светотатство и не хвърлям никакви обвинения по адрес на някоя църковна организация, но много от това ми напомня за един евреин (такава шега). И не вярвам, че шегите трябва да се разказват от амвона, това не е място за шегите. Така че онова, което искам да кажа, не е заради шегата, а за обяснение на това, което имам предвид.

Един католически свещеник веднъж се прибрал в къщи в петък, заедно с новопокръстен в католическата църква. А новопокръстеният католик, който бил обърнат към вярата, бил изпекъл шунка и казал: „Отче, съжалявам, аз след това си спомних, че днес е петък. Но вярвам, че според нашата велика доктрина на църквата, че когато преди това бях евреин и вие ме поръсихте със светена вода, превърнахте ме от евреин в католик. Сега ще поръся малко от същата вода върху тази шунка, и ще я направя на риба.“

Не, тези думи няма да я направят риба. Все още ще си бъде шунка, без значение за колко свята може да се счита водата.

И е без значение до каква степен се опитваме да считаме себе си за прави, като изричаме изповедта на вяра, или се присъединяваме към дадена църква — вие все още сте това, което сте били, докато не се родите отново от Божия Дух. Това не ви променя. Вашата изповед на вяра, присъединяването ви към някоя църква, или промяната на вашите идеи, вашите добри намерения, колкото и добри да изглеждат, все още са неправилни. Нещо трябва да се случи. Новорождението е преживяване, нещо, което се случва. Така че не тези неща водят до новорождението.

Различните църкви биха казали: „Е, приемоте това, или повярвайте в онова и всичко ще е наред.“ Но то не е наред.

Сега, като начало ще започнем с това, че ще се върнем назад: причината от необходимостта да се родим отново е в това, както ни учи Библията, че ние всички сме родени в грях, били сме заченати в беззаконие и сме дошли на този свят с лъжа в устата. Това ни показва, че още от самото начало натурата ни е греховна; че по начало ние сме порочни. Така че не сме в състояние да направим нищо по този въпрос.

Исус е казал: „Кой от вас може да прибави нещо към ръста си?“ Вие може да задействате всичките си мисли, всичките си мечти относно това; може да четете, да изучавате и така нататък, но няма да може да си помогнете и на една йота. Така че всичко това трябва да бъде изхвърлено.

И аз съм щастлив, че е така, защото ако това се дължеше на знанието, и съобразителността, тогава ние, бедните необразовани хора щяхме да се окажем зад борда и нямаше да имаме никакъв шанс. Но Бог е променил това, или по-скоро не е имал това предвид в началото.

Църквите винаги го усложняват; Бог го прави да бъде просто. Така че то е сведено до положение, в което всички можем да го видим и всички можем да го получим. То е за всеки, който го пожелае.

Няма човек, който би могъл да спаси друг човек. И е без значение кой какво се опитва да каже, няма човек, който може да спаси друг. Без значение колко е умен, какво работи, независимо дали е пастор, свещеник, епископ, кардинал или папа, той не може да има никакво отношение към спасението на който и да е човек, защото самият той е грешник — роден е в грях, заченат е в беззаконие, дошъл е на света с лъжа в устата. Той е лъжец от самото начало, и всяка дума, която би казал, би била лъжа, щом противоречи на Божието Слово и Божия план.

Но Бог е направил план за спасението на човека. И човекът не може да добави нищо към този план. Това е Божият план. И именно това е планът, който искаме да изучаваме тази сутрин.

Какво представлява Божия план? Той е казал: „Нека словото на всеки човек бъде лъжа, а Моето — истина“ [Римл. 3:4 — директен превод от англ. Библия — Ред.]. Следователно, ние не бихме се осмелили да променим нито едно изречение, за да му дадем друго значение. Без значение как звучат нашите ритуали, трябва да забравим всичко това. Това е Божието Слово. Просто не можем да го направим по друг начин. Бог има план, Самият Той го е направил.

И като начало трябва да запомните, че докато не се родите отново, няма да може да го разберете. Той го е казал това два пъти.

„Ако човек не се роди отново, не може да влезе в Божието

царство.“

„Ако човек не се роди отново, не може да види Божието царство.“

Ето, това е с ударение. Словото!.. Казват, че при написването на всички тези думи са били принудени да ги запишат по този начин, и когато се казва: „Истина, истина..." — това е наблягане, сякаш с заглавни букви. „Истина, истина ти казвам!“ А това на други места е преведено като абсолютно: „Абсолютно, абсолютно ти казвам!“ Кой го казва това? Някой кардинал, свещеник, пастор, евангелист, или папата? Казва го самия Бог! Няма никакви извинения. Човек не може да влезе по никакъв начин, няма никакъв друг начин, и без значение колко е велик дадения човек, как е името му, колко е известен и колко е популярен. Той не може да разбере Божието царство, докато не се роди отново. Това е важна тема.

„Истина, истина ти казвам!“ Вижте! Вземете гръцкия превод. Вие ще го видите не с очите си, а със сърцето си. Не можете да видите Божието царство с очите си, защото то е духовно царство. Разбирате ли го това? С други думи вие никога няма да може да разберете Божието царство, докато не се родите отново. То е като разкрита тайна. Когато се родиш отново, плановите на Царството (на самото Царство), стават реални за теб.

Като строител, който строи сграда; няма смисъл да започва да строи, ако не е в състояние да разбере плана на строежа. Едва когато го разбере, той ще знае как да построи сградата. Така е. Ето това се случва при изграждането на Божието царство. Вие трябва да разберете Плана, но докато не се родите отново, няма да може да го разберете. И ако сте се новородили, но при това отричате Плана, какво става?

Спомням си един случай с едно мило момиче, който наскоро се случи. Когато бяхме млади, аз бях приятел на нейната майка. Тя също беше мила и прекрасна жена. Сега фамилията ѝ Хъф, а преди да се омъжи беше Лий.

Когато бях пастир на баптистката църква в Милтаун, те бяха в църквата „Обединеното братство“, и те много ме обичаха. Аз по-рано се грижех за нея. Те живееха зад къщата на брат Райт. И аз понякога идвах у тях. Момичето беше много мило, и ние бяхме приятели. Брат Лий беше добър човек, верен на църквата «Обединеното братство». Една вечер той ме покани да отида с него у тях, и да остана и през нощта. И аз казах: „Брат Марион, ще се радвам да дойда.“

И така, след като службата свърши, момичето и аз се качихме в колата и тръгнахме. Трябваше да отворя една дузина порти (струва ми се толкова бяха) по пътя надолу по хълма и нагоре, докато стигнем до една голяма стара дървена къща. Седнахме в двора и почакахме докато пристигнат баща ѝ и майка ѝ с по-малката ѝ сестра.

Когато те дойдоха, всички влязохме в къщата и вечеряхме.

Майка ѝ извади нещо за ядене и ние хапнахме, а бащата и аз спяхме на долния етаж, в огромно легло с пухена постелка. Под нея имаше сламен матрак. Вие знаете колко добре се спи върху това. По-добре е от всички тези матраци „Бютирест“, които купувате. Това мога да го потвърдя. И така, майката и двете момичета се качиха горе.

И през нощта, докато спяхме, брат Лий сънува сън. А преди това той винаги спореше с мен относно водното кръщение в името на Господ Исус Христос. Той не вярваше на това. Той беше строителен предприемач.

И той ми каза: „Брат Бранхам, току-що сънувах сън.“ И ми разказа: „Сънувах, че отидох в Ню Олбани. И там строях къщата на един човек. Той ми даде чертежа на къщата. Но когато видях как той изрязал от прозорците и определил мястото им, аз казах: „Това не е правилно. Просто не може да е правилно. Така не е правилно.“ И аз я построих по начина, който смятах за правилен. А когато той се върна от Флорида след почивката си, къщата му беше почти готова.

Той погледна къщата, отиде, взе плана, погледна го и каза: „Слушай, ти си построил моята къща погрешно!“

А аз му казах: „Не, не съм построил твоята къща погрешно. На това тук ли му е мястото?“

„Ами — каза той, — на това наистина не му е мястото там.“

Той каза: „Събори я! Ако очакваш да ти платя, ще я построиш така, както е посочено в чертежа.“

И брат Лий каза: „Какво мислиш за това, брат Бранхам?“

Аз казах: „Тук, по-надолу до къщата тече рекичка.“ И отидохме до нея.

Той каза: „В онзи ден не ми се иска да събарям нищо.“

Аз казах: „Направи го сега както трябва. Направи го според Плана!“

Тъй като е било платено, съвсем наскоро един от неговите... [пропуск на лентата — Ред.]

После дъщеря му се омъжи за един чудесен младеж, много добър мъж. Той е машинист тук, в корабостроителницата, и на този младеж ето така е отрязало пръстите му. Добър човек е, те имат прекрасно семейство. Имат три малки момичета, всички са християнки, и пеят като трио. Ако някога ще имаме събрание тук, те ще дойдат да пеят.

И едното от тези момичета се специализира в пиано музиката и стана учителка по класическа музика, когато беше навършила петнадесет, шестнадесет години. А децата в училище започнаха да ѝ се подиграват за различни неща, и затова, че е християнка, и всичко това предизвика в нея нервен срыв и тя полудя. Закараха я в Луисвил и следващия понеделник щяха да я заведат в лудницата. А лекарите не ми позволиха да я видя. Аз отидох като посетител и седнах отстрани на леглото, до бащата и майката.

И докато седях там, Святият Дух влезе в този луисвилски санаториум «Царицата на света», където приемат пациенти с нервни увреждания, и които още имат надежда да оздравеят. А ако не могат да направят нищо за тях, отправят ги в Медисон, Индиана.

Това момиче щяха да го карат следващата седмица в Медисон, защото не можеха да ѝ помогнат.

И докато седяхме там, пред нас се появи видение, и аз проговорих на момичето в името на Господ Исус. А майката ме хвана за коляното, протегна се и хвана съпруга си за ръката и каза: „Тя никога не е направила нищо лошо!“

Аз казах: „Не се притеснявайте, тя ще се оправи.“ И бързо напуснах сградата.

Същата вечер в девет часа телефона звънна (или мисля, че беше малко преди девет), преди да отида в църквата онази вечер. Беше неделя. И бащата с много развълнувано сърце ми каза: „Не можех да се прибера вкъщи без да споделя добрата новина, брат Бранхам.“

Той каза: „Лекарят влезе и прегледа дъщеря ми. Той каза: „Какво е станало с нея? Тя утре може да се прибере в къщи.“

Когато майка ми почина преди няколко седмици, триото беше там. Това момиче е толкова мило; и тя, и нейния приятел. О, казвам ви: Планът! Божието Слово е това, което обяснява как трябва да се родим отново.

Първо, ние признаваме, че сме грешници и достойни за осъждане. И всички сме родени в грях и сме заченати в беззаконие, в нас няма нищо добро. Умът ни е лош, душата ни е подвластна на пороци, мислите ни са за зло, въображението на човека е зло. Той е грешник. А също и тялото ни е немошно, духът ни не е добър, и ние сме изпълнени с поквара. И как може изпълненото с пороци да произведе нещо добро? Може ли порочното да произведе нещо непорочно? Позволете ми да кажа, че в Йов, 14та глава, той казва:

„Човекът, роден от жена, е кратковременен и пълен със смущение. Цъфти като цвят и се покосява.“ И така, пророкът продължава и казва: **„Кой може да извади чисто от нечисто? Никой!“**

Потапяш кофата в една локва и я пълниш с вода, а тя е застояла и смърди. Поглеждаш в нея, тя е мътна, и във водата има малки червеи. Няма никакъв начин да върнеш кофата си и да я напълниш с чиста вода. Целият кладенец е замърсен. И цялата душа, ум и тяло на човека са замърсени с грях. Той се ражда в грях, заченат е в беззаконие и идва на света, говорейки лъжи, така че собствената му душа е замърсена. В него няма нищо хубаво! Нито един не може да изкупи другия, защото всичко е грешно. Ако вземеш една кофа с вода, която е замърсена, и втора кофа,

която също е замърсена, и да ги смесиш заедно, ще се получи още по-мръсна вода. Тя няма да се изчисти.

Но Бог е взел решение да спаси човека. „**Той възложи върху Него беззаконието на всички нас.**“ Наказанието за греха (когато човек се ражда под тежестта на греха) е смърт. Грехът е смърт. И наказанието е толкова голямо, че никой от нас не може да помогне на другия, така че е било необходимо да има Някой, който да може да поеме това наказание.

Например, ако тази сутрин глобата за напускане на това помещение е сто милиарда долара? Никой от нас не би могъл да си тръгне, защото никой от нас няма такива средства. Единствено ако дойде някой, който би имал възможност да плати за всички нас!

Необходим беше Един... Ние не можем да го направим. Беше нужен Някой, който разполага с тези средства. О, как бих искал да мога да спра тук за малко, да се върна в миналото, да взема като пример Рут и Ноемин, и да покажа че е нужен сродник изкупител, който да изкупи изгубеното имущество и който да разполага с необходимите средства, а също така да е и роднина. Следователно, Бог, Духът, Яхве, стана наш Сродник, като прие образ на човек в плът. **Той стана този Сродник.** Било е необходимо да стане. Освен това е трябвало да разполага с тези средства. И Той е Този, който е отворил онзи източник на кръвта, която изтича от вените на Емануил. Той е Онзи, Който понесе нашите беззакония.

В книгата Числа има един прекрасен образ. Имам записани места от Писанието. Там има един прекрасен предобраз на това, ако може да го видите. Това е медната змия, издигната в пустинята. За Израелтяните змийското ухапване е било смъртоносно, и не е имало никакво лекарство против това. Сред тях не е имало лекар, който да има някакво лекарство, или средство да им помогне. Там е имало лекари, но не за такова ухапване. Както казах, сред нас няма лекари, които могат да излекуват греха. Това е смъртоносно ухапване и всички ние сме виновни, всички сме заченати в беззаконие. Всички сме виновни. Но какво направи Бог? Израелтяните тогава бяха се провинили, следователно смъртта трябваше да бъде наказанието за греха. Но Бог заповяда на Моисей да издигне медна змия и да я постави на стълб, така че хората да не могат нищо да направят — никакви пари, които да плащат, никакви изповеди на вяра, които да издекламират, никакви църкви, към които да се присъединяват, абсолютно нищо. Просто погледни и живе! Виждате ли колко е просто? Погледни и живе! Не е присъединяване към църква, някакво усещане, не е нужно да изпитваш някакво чувство. Просто погледни и живе! Това е. Толкова е просто. Просто погледни и живе — това е всичко, което трябва да направиш. И всеки човек, който я погледнал, оставаше жив.

Когато Исус беше тук на земята, разговаряйки с Никодим, Той каза: „*Както Моисей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син.*“ Така трябва! Защо? По същия начин, поради същото нещо, със същата цел, за да има същия резултат. Много пъти хората са озадачени, когато видят, че змията символизира Исус. Но забележете, че змията беше мъртва. В нея нямаше живот. Исус също умря.

Както Каин, когато уби Авел. Авел умря на олтара със своята жертва. След като Авел уби агнето и принесе жертвата за греха си, той умря на същия олтар заедно със своята жертва. За да се родиш отново, трябва да умреш на олтара с жертвата си, точно толкова мъртъв, колкото беше и Той — и след това се раждаш отново. В змията нямаше живот.

Вие може да попитате: „Защо беше медена?“ Медта символизира съд, Божествения съд. Забелязали ли сте в Библията, в Стария завет, че олтарът, на който е била изгорена жертвата, е бил меден? Медта говори за съд. Както Илия, в неговите дни, когато погледна небето, за да види дали ще вали дъжд след молитвата му и каза: „Небето изглежда като мед.“ Какво беше това? Божествен съд върху невярващия народ, невярващата нация, която беше изоставила Бога. Това беше Божествен съд. Медено! И самата змия, нейния облик е символизирил вече осъдения грях, защото змията беше осъдена в Едемската градина. Тя получи присъда.

И когато поглеждаме към Христос, ние виждаме наказанието. Самият Бог, Който стана плът. Бог е дошъл на земята и поел върху Себе Си греха на всички нас. Гневът на Всемогъщия Бог се изля върху Неговото тяло, и там то бе поразено на кръста. Ето това е истинският съд. Той Сам изтъпка лина на Божия гняв. Той извървя пътя Сам. Той умря Сам, без помощ от ангел, или от човек, от църквата Си, от майка Си, от братята Си, от Отца Си; бе изоставен от Бога, от хората и природата. Той умря Сам, за да ни покаже, че дори самата природа не може да ни помогне в часа на смъртта. Нито приятел, нито свещеник, нито папата, нито пастор. Защото това е смъртта. Но имаше Един, който я пое вместо нас.

В змията нямаше живот. Тя беше абсолютно кристализирана. Това беше наказанието. Той умря така, че земята се засрами от себе си, Той умря така, че звездите се засрамираха. Той страдаше така, че слънцето престана да свети, Той страдаше така, че луната угаси светлината си, Той страдаше така, че дори елементите на земята станаха толкова черни и тъмни, че настъпи нощ — такава тъмнина, която можеше да се усети. Нямаше нищо. Никой никога не е страдал така, нито би могъл да страда така. Няма смъртен, който би могъл да премине през това. Но Той го изстрада. Бог възложи на Него беззаконието на всички нас, и произнесе върху Него Своите присъди. Той Сам изтъпка лина на Божия гняв, без

никаква помощ. Нямаше кой да Му помогне. Бог възложи наказанието върху Него. Всичко беше под това наказание и нищо не можеше да Му помогне, защото ние всички сме виновни. Нямаше първосвещеник, който да може да Му помогне. Нямаше нищо, което можеше да Му помогне, нито папа, нито ангел. Всичко стоеше отстрани и наблюдаваше. Това бяха най-великите моменти в историята на света. Той умря така, че в Него не остана нито капка живот, стана като медената змия, просто застинало знамение, висящо на кръста.

Сега относно подхода към това раждане. Към него има подход. За да се приближите до това раждане, трябва да преминете през един процес. Точно както всичко живо; всичко, което оживява отново, първо трябва да умре. И вие не можете да запазите предишния си дух, не може да запазите предишните си навици, не може да запазите предишните си мисли. Трябва да умрете. Трябва да умрете, както Той умря! Трябва да умрете на Неговия олтар, както Авел направи с агнето си. Трябва да умрете с Божият Агнец. Трябва да умрете — умирайте за собственото си мислене, за да се родите за Неговото мислене. Нека умът, който беше в Христос, да бъде във вас. Трябва да мислите с Неговите мисли. И сега, брат, сестра, искам да го изразя така интелигентно, колкото мога. Възможно ли е да мислите с Неговите мисли, и същевременно да отричате Неговото Слово? При това да твърдите, че сте новородени. Просто си задайте този въпрос. Възможно ли е да се постъпва така? Не може! Ако сте новородени, вие имате Неговите мисли. Ако умът на Христос е във вас, тогава сте ново създание. Библията учи за това. И ако някой брат желае, нека потърси думата „създание“ в лексикона и ще открие, че думата „създание“ там се тълкува или превежда като „ново творение“; защото ти беше едно творение, човешко същество, родено чрез сексуално желание тук на земята, а сега ти си ново творение, родено от Духа. Твоите собствени мисли са мъртви. Те са толкова мъртви, докато не изкристализират като медната змия, или както небето, земята и всичко станаха свидетели на Неговата смърт.

Той умря така, че дори кръвта и водата се разделиха в тялото Му. Смъртта Му беше толкова ужасна, че земята получи нервен срыв. Тя се разтрепери и се тресеше така, че камъни започнаха да падат от планините. Кой би могъл да умира така? Това не би се случило, ако би умрял някакъв римски папа. Не би се случило, ако би умрял някой пастор. Но когато на кръста умря Самият Бог в плът, земята получи нервен срыв, знаейки, че това е самото **изговорено Божие Слово**. Тогава скали и пръст, пръчки, пънове и дървета, растящи на земята, и звездите и луната — самото Негово изговорено Слово — видяха техния Творец, Който стана плът, и върху Когото беше излян грехът; върху Когото Божия гняв се изля така, че луната угасна и слънцето угасна, земята беше обхваната от нервна треска,

нервен срыв. Тя щеше да се разчупи на парчета, ако не ни беше предстояло бъдеще на нея.

И ако Неговите земни стихии са били в такова състояние, виждайки какво се случва, тогава какво би трябвало да направи това с мен и с теб? Какво би трябвало да стане с душите ни, когато разберем какво е направил Бог за нас? И всичко това беше за теб и за мен. Какво би трябвало да направи това с нас? Да продължим да живеем в греха ли? Боже, опази! Но да оставим греховете, и да умрем за греха. Нима не виждате какво е направил с Него грехът? Грехът Го уби! И Той пое наказанието за греха и плати цената, за да може да донесе Божията праведност на теб и на мен. Така че, когато Божията праведност дойде в нас, грехът е мъртъв в смъртното ни същество. О, надявам се, че го разбрахте.

Да, за да се родиш отново, трябва да преминеш през процес на смърт. Всички преминават през това. Вземаш едно царевично зърно, и ако това зърно иска някога да оживее отново, то първо трябва да умре. Царевицата, пшеницата, това цвете, това дърво, тази трева, този зеленчук... всичко, което иска да живее отново, първо трябва да умре. Не можете да го избегнете. Първо трябва да умреш. Трябва да умреш. Как да умреш? Да умреш за себе си, да умреш за всичко, за да можеш да се родиш отново. Трябва да го направиш. Ако не умреш, никога няма да можеш отново да оживееш.

Знаете ли, че всеки ден нещо трябва да умре, за да може вие да живеете? Сега към вас, адвентисти от седмия ден, които сте сред нас. Много хора от вас казват: „Не бих застрелял катерица, братко Бранхам. Не бих убил елен или заек, риба, защото не вярвам, че трябва да убиваме.“

Братко мой, знаеш ли, че зеленчуците и нещата, които ядеш, също са живи? Но налага се да ги умъртвиш. Това е единственият начин да съществува в този живот — нужно е нещо да умре, за да може да живееш чрез неговата смърт. Сега, ако нещо трябва да умре, за да можеш да живееш чрез умрелия му живот тук на земята, не трябваше ли Един да умре, за да може чрез Неговия живот ти да живееш вечно? Просто си задайте този въпрос. И този Един беше Христос, защото никой друг не притежава безсмъртие. Само Синът е безсмъртен. И Той ви дава Себе Си, а вие просто Го приемате.

Но това не означава че започвате от нов чист лист през тази нова година.

Вие казвате: „Брат Бранхам, идвам тук от дълго време. Член съм на църквата. Тази Нова година ще обърне нова страница, и ще започна на чисто.“ Не е това. Не да обърне новата страница, а да умра и да се родя

отново. Разбрахте ли?

Трябва да се чувствате много виновни, когато сте в Неговото присъствие, независимо дали поемате по пътя на методистите, на баптистите, или по който и да е друг път. Трябва да се почувствате толкова виновни, че това да ви убива. Така е. Ще ви убие. Светския ви живот ще умре точно там. Трябва да се смятате за толкова виновни в присъствието на Бог, че светския ви живот веднага ще умре. Животът умира точно там. Когато стоите в Неговото присъствие, въпросът за греха е приключен за вас.

Когато ще изглеждате така, със сигурност ще живеете, защото вече сте умрели. И единствения начин отново да оживееш е първо да умреш, за да можеш след това да оживееш отново.

Разбирате ли сега накъде клоня? Какво е новорождението? Най-напред да умреш, за да се родиш отново. И ако все още имате в себе си нещата от света, вие не сте новородени.

И как може да твърдите, че сте новородени, след като носите в себе си нещата от света? Разбирате ли? Как е възможно да твърдите такова нещо?

Преди време едни млади християни, група хора... Не казвам, че те не са християни. Но като гледам някои снимки на жени християнки и на мъже християни, всички са привлекателни и са един до друг по бански костюми. Те казват: „Това е истинска любов.“ Не, това е истинска мръсотия! Това не е любов. Любовта се изразява по друг начин.

Нашите души се полагат чрез вяра на Неговия меден олтар, който е Божието съдилище, и нашата жертва е погълната. Спомнете си, че когато Илия положи Божията жертва върху олтара под меденото небе, жертвата беше погълната. Ваал не можа да погълне своята жертва. Не искам да казвам това, което сега ще кажа, но трябва да го кажа. Когато отидете в някоя църква и приеми техните вероучения, и техните различни форми на кръщения, и жертвата, която смятате, че полагате там, вие може да заговорите на езици, може да тичате по стаятата, или може да се разплачете. Но ако Бог е приел тази жертва, тя е погълната и светът вече е мъртъв за вас. Вас ви няма, защото се считате за мъртви и погребани. Ние сме скрити в Христос. Скрити сме в Христос! И освен това, след като сме умрели, погребани и скрити в Христос, ние сме запечатани със Святия Дух.

Разбирате ли какво имам предвид? Вие сте умрели. Душите ни са поставени върху олтара на Неговото Божествено правосъдие, медта. А когато душите ни са на олтара на Божественото правосъдие, какво е наказанието? Смърт. И когато сте поставени на Божия олтар, който издава смъртна присъда за грешника, и ако Бог е приел тази жертва тогава бихте

ли могли да възкръснете оттам живи и с грях? Стана ли ви ясно сега? Вие умирате! Фактически вие сте погълнати и сте се вкаменили. Във вас не е останало нищо, освен образа, който имате — както беше с медната змия, и точно какъвто беше Христос, когато Го свалиха от кръста, мъртъв и вкоченен. Вие сте мъртви! Как? Вие сте на Божия олтар на правосъдието. Какво означава Неговото правосъдие? Какво е наказанието според присъдата, която е произнесъл съдията? Смърт. И когато поставите душата си върху Неговия олтар на правосъдието, това за вас означава смърт. Разбрахте ли го сега?

О, вие може да се изправите оттам и да правите всичко каквото пожелаете. Може да танцувате в Духа, може да плачете както всеки би плакал, може да тичате нагоре-надолу по стаята, може да се присъедините към която и да е църква, може да правите каквото си поискате (сега се обръщам към петдесетните), и веднага след това да отидете и да оскверните жената на някой мъж; а някои от вас, жени, да разбийете семейството на някой мъж. Вие ще се задвижите в обратна посока, без значение колко много Словото ви казва как трябва да постъпвате правилно и т.н, но вие няма да го приемете. Вие, жени, няма да пуснете косата си да расте и няма да започнете да се обличате правилно. Вие все още ще бъдете точно какъвто е този свят, защото все още не сте умрели за света. Вие продължавате да живеете с него.

Някои от вас, мъже, никога няма да престанете да пиете и да пушите. Никога няма да се откажете от похотта си към неморални и облечени предизвикателно жени, които срещате по улицата, вместо да се обърнете настрана и да ги подминете. Защо? Защото все още живеете с този свят. Но когато жертвата е приета, вие сте мъртви. Точно така. Разбирате ли какво имам предвид? Ясно ли ви е за какво говоря?

Сега, душата ви е положена върху този меден олтар на Божието правосъдие, след което Бог приема... Тези неща показват, че ако продължавате да сте живи за този свят, вие все още не сте го получили. Бог не е приел жертвата.

Искам да обясня на тези, които твърдят, че трябва да чакат дълго, за да получат Святия Дух. Ще чакате до тогава, докато Бог не приеме жертвата, докато тя не бъде положена върху Неговото правосъдие и докато Неговия съд не премахне вашите чувства! Вие може да кажете: „Е, ще започна от чиста страница.“ Не е така! „Ами, знам, че по-рано пуших, ще спра да пуша.“ Все още не е това, докато Бог не приеме тази жертва върху Своя меден олтар. Олтара на съда. Каква е Неговата присъда? Смърт. Това е наказанието.

„Душата, която съгрешава (остава в греха), ще умре.“ Не ме интересува

колко добри неща сте направили.

Исус каза: „Мнозина ще дойдат при Мен в онзи ден и ще кажат: „Господи, не направих ли това и онова?“ Той ще каже: **„Махнете се от Мен, вие, които вършите беззаконие.“**

Когато тази жертва бъде приета чрез огън и димът се издигне, вие се възнасяте заедно с жертвата си в небесните места и тогава ставате недосегаеми за светските неща. Нашата душата е на Неговия олтар.

Тогава след като сте умрели, какво трябва да се случи? Вие сте заченати отново. Заченати сте отново! Най-напред сте били заченати в беззаконие. Сега сте заченати в нещо ново. Какво е то? Живото Слово. Амин.

О, сега това променя всичко, нали? Приключили сме с борбата, след като сме разбрали какво трябва да правим. И какво се случва? Вие сте заченати отново, от живото Слово. Какво значи това? Означава, че Словото оживява във вас. Започвате да виждате нещата по различен начин. Там, където преди не можехте да видите нищо, сега го виждате. Нещо се е променило. И поради това всички места на Писанието се събират в едно. Всичко идеално съвпада. Тогава започва нещо да се случва. Вие умирате за собствения си начин на мислене, сега са ви заченали, защото сте измити с водата на Словото. Така ли е?

Какво правите с бебето веднага щом се роди? Измивате го. Нали е така? И в момента, в който човекът умира за себе си, той се ражда от Бога и е измит с водата на Словото. Амин. Щом е написано „в името на Исус“, и вие казвате „в името на Исус“. Ако е казано „Трябва да се родите отново“, и вие казвате същото. Каквото и да каже Бог, вие се измивате в тази вода на Словото. Амин.

Сега сте готови за живота. Готови сте да тръгнете. Сега сте родени отново, родени сте в семейството на Бога, имате нов Родител. Вашите наставници преди са били... сега имате нови наставници, имате и нов Родител. Не може да се родите без родител. Така че, ако сте се родили в някое църковно братство, това и сте получили. Ако сте родени в някое определено вероизповедание, имате това вероизповедание. Но ако сте родени от Бога, заченати от Неговото Слово, имате нов родител — това е Бог, Който е готов да изяви Словото Си чрез вас, да го изговори чрез вас. О, Новият Родител, Който е Бог! Той е готов да вземе Словото Си, което вече е изговорил, да го сложи във вас и да го оживее. Разбрахте ли?

Сега вече започвате своето обучение. Сега сте готови да пристъпите към обучението си, към възпитанието, както децата възпитват. Следва трудната част, когато смятате да направите нещо конкретно, но Словото ви обрязва и ви показва съвсем друго. „Да, ама те вярват, че...“ Няма значение

в какво вярват. Важното е какво казва Бог! Вие трябва да се занимавате с работата на своя Отец. Сега вие се привеждате в ред, сега се корегирате. Имате нов Родител.

И така, щом сте родени отново и имате нов Родител, тогава и същността ви се променя. Старата природа е мъртва, и получавате нова природа. Преди това сте вървяли в една посока; сега вървите в друга. Преди това сте вървяли надолу; сега вървите нагоре. Вие принадлежите на небесното. Вече не обичате нещата от света; привързани сте към Бога. Не ви интересува какво казват хората, дали ви се присмиват и казват, че сте някакъв „стар модел“ и други подобни неща. Това не ви интересува, защото сте родени отгоре и сетивата ви са насочени към горното. Бог не се срамува от вас, и вие не се срамувате от Него. Това е така.

Затова прочетете 11та глава от Евреите. Записал съм си го тук, там е описано как са живяли хората по онова време. Как са се скитали в овчи кожи из пустините, в нищета и така нататък, за които светът не е бил достоен. Разбирате ли? Прочетете го, ще ви е от полза. И там ще видите какво се случва с хората, чиято същност е променена.

И така, тогава каква нова същност получи ти, брат Бранхам? Неговата същност. Ако имах природата на баща си, тогава щях да правя нещата, които баща ми е правил. Но сега, когато съм роден отново, всичко зависи от това кой е баща ми. Ако сте родени в църква, тогава имате църковен баща и ако искате може да го наричате „отче“. Може да го наричате както си искате, защото той е вашият баща. Но ако Бог е вашия Баща и вие сте родени в Божието семейство, вие ще търсите онези неща, които имат отношение към Бога. Така е, когато сте Божие дете. Божията природа става и ваша природа. И когато чуете някои от тях да казват: „О, нашата църква вярва, че дните на чудесата са отминали“, вие не вярвате на това, тъй като самото естество на Бога е във вас. А това си е цяло чудо! Самият Той е чудото. Неговата същност е чудо. Цялото Му същество е чудо. Така че може ли самите вие да бъдете нещо друго, освен чудо? Вашето новорождение е чудо, вашия нов живот е чудо. Дори вашата природа е чудо. Вие ще може да погледнете назад и да кажете: „Онези неща са мъртви, а това е правилното“ [брат Бранхам почуква по Библията – Ред.] Разбирате ли? Вие сте ново създание, ново творение. Без съмнение.

Преди известно време аз проповядвах тук за онова малко орле. Може би си спомняте онази история как един фермер сложил яйцето на орела под една кокошка. И когато се родили малките те всички били пиленца, освен едното. То било орел. То било едно странно малко същество, което се държало съвсем различно от останалите пилета, защото е било родено в друга категория. Спермата и яйцеклетката са били различни, и това

произвело друга птица. Така е. Той изглеждал странно, държал се непривично към останалите. Всъщност той се е държал естествено, защото не е можел да се държи по друг начин, тъй като бил орел. Неговата същност била на орел, така че всичко, което би могъл да бъде, това е орел.

Такива орли има и в деноминациите, но те просто не се забелязват, защото са потънали в мърсотията на светските неща. Така ли е? С това се занимават. Идете и ги изведете оттам.

Но един ден долетяла старата майка орлица, и кокошката вече не е могла да го задържи на земята. Колкото и да кодкодякала, щом орлицата казала: „Ела, милото ми, намерих нещо тук, ела при мен.“ О! Той е принадлежал към високите места и е литнал насреща им. За него не съществували вече никакви деноминации, и не е било възможно да бъде възпрян.

И човекът, който е роден от Бога, също не може да бъде върнат обратно в тази гнила купчина от грях. Той е умрял и се е родил отново. Той е ново създание. Той има природата на орел и трябва да се издигне в небесата, да се извиси. Трябва да се издигне високо, там, където е майка му, неговия Родител.

И ето как изкушават човека, който е повярвал: «Ела да се присъединиш към нашата църква. Това там е фанатизъм».

Но, ако това малко орле, което е стояло там някъде и е чуло как майка му го вика, но се е огледало и казало: „Какво е това?“ Възможно майка му да е извикала нещо подобно на това: „Исус Христос е същият вчера, днес и завинаги.“ А кокошката казала: „Дните на чудесата са отминали, кудкудяк, кудкудяк. Дните на чудесата са отминали. Няма такова нещо! Това е фанатизъм!“

Но вие не бихте могли вече да го задържите. Просто си представям как той казва: „Мамо, как да се издигна нагоре?“

„Просто размахай крилете, миличък. Това е всичко, което трябва да направиш. Ти си орел. Просто направи крачка на вяра.“

„Как ще стане това, мамо?“

„Не знам. Просто продължавай да вървиш.“ И ето, той тръгва. Прави първите няколко замахвания с крилата, и той кацва на стълба на оградата. Така или иначе той се е издигнал от земята. Тя казва: „Продължавай, аз ще те хвана.“ И това е всичко.

Нова натура, ново същество, ново творение, природата на твоя Отец. И вие вярвате и обичате всяка дума, която Той казва. Всяка човешка дума, която противоречи на това Слово, е лъжа. Това е Божието Слово, разбирате ли? Библията е права.

Не ме интересува какво казва църквата, Библията все още за вас е

права, защото вашата същност се е променила. Така че ако вие имате църковен отец, ще вярвате на църковния си отец. Но ако Бог е вашия Отец, ще вярвате на Божието Слово. Ако сте получили църковен отец, ще вярвате на него, защото имате неговата природа и той е вашия баща. Но ако Бог е вашия отец, тогава ще вярвате на Божието Слово. Но ако е църквата, тогава ще вярвате на църковното словото, което се проповядва там. Но ако сте новородени, тогава ще вярвате на това, което казва Бог, защото Той е вашия Отец; не е светът или църковните вероучения.

Това ми припомня една случай, Веднъж ми разказаха, че в един двор имало едно пате, което ходело след пилетата. И патето за тях е било много забавно. Било малко трмаво и имало голям клюн. Този клюн е бил там с някаква цел. И християнинът понякога изглежда малко фанатичен, но на това си има причина. Разбирате ли ме? Така че това пате изглеждало смешно, докато тичало наоколо с кокошките и пуйките. Те са били с малък, къс клюн, заради начина по който се хранят, също и структурата на телата им е била различна от тази на патето.

Един ден майката кокошка ги извела извън двора, и патето също било с тях. То винаги оставало най-отзад, както можем да предположим. То даже и не говорело като тях. Езикът му бил различен и те не го разбирали.

Така стои въпроса и с християнина, когато се новороди. Той се е родил от различно яйце. И това е всичко. Аз вярвам, че в деноминационните църкви има много такива истински патета, но техните водачи са кокошки, и затова не могат да го разберат. Знам, че звучи грубовато. Не го искам, но аз се опитвам да ви обясня нещо.

Един ден кокошката го завела малко по-далеч зад плевнята. А там зад плевнята течала някаква вода, имало извор и малка рекичка. Патето следвало кокошката и се чудело какво е всичко това. А на него дори и храната, с която го хранили, не му била вкусна. Не му харесвали и онези неща, които са правила, защото му се стрували неправилни. И след известно време то почувствало някакъв полъх. „Това мирише точно така, както на мен ми харесва. Откъде се появи това?“ О, този малък полъх от Небето! Вдишай поне за малко нещо освежаващо — проповед, която те докосва, която достига до вътрешностите ти и усещаш как Словото се вкоренява в теб. Небесна слънчева светлина!

То си помислило: «О-о, там има някакъв полъх, който усещам и той отговаря на моята природа» (и отново вдишвало). «От къде идва това? Знам, че някъде има нещо, което ми е родствено». А не това вероучение тук.

Разбирате ли какво имам предвид? То усетило миризмата на водата, а природата му е била патешка. А патицата и водата си принадлежат едно на

друго. По същия начин Бог и вярващият са неразделни... След малко полъхът се засилил. А след известно време задухал силен вятър, който довял към него свежа миризма. И то клатушкайки се тръгнало надолу. Спуснало се по хълма. Чап, чап, чап, чап и кря, кря, кря, кря, този клюн вдигнат нагоре. Усетило миризмата на вода!

Старата кокошка му казва: „Фанатик такъв, върни се тук!“ Безполезно; то усетило миризмата на вода, и вече вървяло към водата.

Бог е отворил източника на живота

в святата кръв на Исус Христос.

И всички, които са измити от Христос,

са намерили мир за душите си.

Истинският християнин не иска да има нищо общо със света. Те не искат да живеят тук безцелно и да се чудят къде се намират; днес са методисти, утре са баптисти, презвитерианци, петдесятни и така нататък. О, брат, това е жалко състояние. Истинският християнин иска да има в живота си свежестта на Духа, свежестта на Бога в живота си, нещо, което го прави ново създание. И веднага след като успее да намери този изход, той ще върви и по заснежени места и където и да е, само и само да стигне до него. Ще се впусне напред, защото поначало той си е патица. Да. Ще си тръгне, защото всъщност е патица. Така е. Не вероизповедание, Не, не, не, не...

Но ако все още обичате нещата от света, вие сте измамани. Вашата жертва все още не е била приета, вашата природа не е променена. Сега разбирате ли какво означава да се новородиш? Виждате ли, вашата природа се променя тогава, когато вие ставате ново създание. Първо трябва да умрете, а след това да се родите отново. (Знам, че е време да приключа, но просто ми дайте само няколко минути. Ще прегледам тези текстове много бързо). Ако все още обичате света, а твърдите че сте новородени, не е важно какво сте правили....Може би сте плакали, може да са ви побивали тръпки. Това всичко е наред, нямам нищо против. Християните плачат и имат тръпки. И казвате: „Брат Бранхам, говорих на езици току-що...“ Това може да е добре, може да е просто чудесно.

Точно сега виждам тук една скромна и незабележима жена, която дойде при мен отскоро и ми каза, че имала видение, или сън, който ѝ се беше присънил, и на мен ми се даде тълкуванието. Но ми беше доста трудно да кажа на съпругата на петдесятен проповедник, че тя няма Святия Дух;. Да, тя Го нямаше, но след това Го получи.

Да. Това е нещо друго. Въпроса не е в говоренето на езици, не е и в танцуването в Духа. На тези прояви не може да се полагаш. Това е смърт и раждане, променено естество, променен характер. Предишните неща са

мъртви, а новите са нови. Този свят е мъртъв, а новото е Бог. Той е вашия нов живот, а светът е мъртъв за вас. Разбирате ли го това? Добре.

Сега чуите. Имам намерение да поизрежа тук някои неща и да махна от пътя трънливите храсти. Има нещо нередно в това, когато жени и мъже твърдят, че са новородени, но не желаят да се подчиняват на Божието Слово и на това, което се поучава в него. Ще се обърна само за минута към жените. Такива жени, които знаят, че Божието Слово осъжда подстриганата коса, носенето на шорти и носенето на панталони, както и предизвикателното облекло, които нямат понятие за благоприличие, да си пуснат косата да расте, да носят дрехи, в които да изглеждат като християнки, те са измамани. Не ме интересува през какво сте преминали. Може да сте говорили на езици, все едно да сипвате грах върху суха кравешка кожа. Може да сте танцували в Духа, така че цялата сграда се е тресяла. Това няма нищо общо. То само показва, че любовта ви към света е все още във вас. А Бог това го осъжда! Той е казал: «Това не е...» Жената трябва да има дълга коса. Самата природа ви учи, че мъжете трябва да имат къса коса, защото Бог е над мъжа, а мъжът е над жената. И ако жената си стриже косата, тя обезчестява главата си, която е нейният съпруг. Ако мъжът остави косата си да расте, тогава той обезчестява своята глава, която е Христос. Разбирате, нали?

„Така и жените ви да се украсяват със скромна премяна“ — спретната, женствена. Нали разбирате?

И независимо от това, че нямат понятие за благоприличие, те казват: „Слава на Бога! Алилуя! Говорих на езици. Алилуя! Слава на Бога!“ Това показва, че вътре в тях има друг дух. Той всеки път ще приема Словото, ако има съответното естество на Словото. И Словото стана плът и Словото беше Бог, и Словото е Бог; и това Слово е във вас, което действа така, че да станете син или дъщеря на Бога, Негов отрасъл, вярвайки на Словото Му.

Някои казват: „Аз не вярвам в това древно Име на Господ Исус, в което трябва да се кръсти човек. Алилуя! Не ме интересува колко ще се опитваш да ми го обясняваш, аз вярвам на моя пастор.“ Добре, това означава, че той е баща ти.

Но ако твоя баща е Бог, ти ще се съобразяваш с Божието Слово.

Проповеднико! „Мнозина ще дойдат при Мен в онзи ден и ще кажат: „Господи, не изгонвах ли бесове в Твоето име?

Проповедници! „Не извършихме ли много големи чудеса?“

Евангелизатори! „Махнете се от Мен, вие, които вършите беззаконие“. Незаконно родени деца. Точно така.

Ако си роден от Бога, ти си измит във водата на Словото, отделен от нещата на света и вярваш на Бога. Ти си мъртъв. Ти си мъртъв за

собственото си мислене, мъртъв за собствените си понятия, мъртъв си за всичко друго, освен Божието Слово. И то живее в теб, действа чрез теб, доказвайки, че е Божие Слово. Вие ми казвате: „Аз умрях за света, брат Бранхам.“ И същевременно отричаш Божието Слово?

Исус каза: „Тези знамения ще следват вярващите.“ Сега стигаме до това какво означава да си новороден.

Както преди вие сте със свадлив нрав, както преди сте недоброжелателен и високомерен. Ако някой каже нещо за вас, вие сте готови да се сбиете с него. И след това твърдите, че сте родени от Духа? Не. Божият Дух не постъпва така. Божият Дух е смирен, кротък, мил, дълготърпелив. Бог е такъв. Любящ, добър, прощаващ — такъв е Божият Дух. Това е.

Но те ще продължават да се държат за своята деноминация, ще говорят на езици, ще пророкуват, ще вършат всевъзможни неща. Исус е казал, че ще го правят. „Имайки вид на благочестие.“ Виждате ли? Те се държат за деноминацията, защото това е техния баща. Те са родени от еди-кой-си деноминационен баща. Но ако вие сте се родили от Бога, Той е вашия Отец. Той е Словото. Без значение какви преживявания сте имали, вие продължавате да сте дете на Сатаната, докато не умрете за този свят и не оживеете в Христос.

Сега само набързо. Чуйте това.

Смъртта не може да промени душата, било тя добра, или лоша. Имам много стихове, които са записани тук по този въпрос, исках да ги изкоментирам за това какво е душата. Какво е душа? Това сте вие. Вие сте душата, онази част вътре във вас. И в каквото състояние се намира душата ви когато умира, в това състояние тя си отива. Тя отива по местоназначението си. Вие не можете да я преместите другаде, независимо какво ще направите за това. Тази душа трябва да се промени тук, трябва да се новороди.

Вие питате: „А как стои въпроса със Святия Дух, брат Бранхам?“

Святият Дух ви кръщава в Тялото за служение, но вие вярвате за вечен живот. „Който слуша Моите думи и вярва в Този, Който ме е пратил, има вечен живот“. Виждате ли? А кога сте повярвали? Когато сте умрели и сте се родили отново, когато сте станали ново създание. Добре.

Запомнете: дали душата е добра или лоша, смъртта няма нищо общо с нея. Смъртта просто я изпраща по местоназначението ѝ. Това чухте ли го? И ако в нея все още има нещо светско, ако има любов към света, тя ще умре с вас, защото светът трябва да умре. Бог е осъдил този свят. Бог го е осъдил и той трябва да умре; и ако този свят е във вас, вие ще умрете заедно с него. О-о, не бих могъл да го кажа по-ясно. Разбирате ли?

[“Амин”.] Но ако тя е добра, ако е родена от Бога, тя ще отиде при Бога. Но ако е от света, ще загине със света. Ако е от Бога, ще живее с Бога, без значение дали е образована, или необразована. Но ако светът все още е там, тогава трябва да умре, независимо от това дали е грамотна или неграмотна.

И ако този свят е в душата ви и желанието ви е за нещата от света, ще загинете заедно със света. Това е ясно, нали? Трябва да бъде разбрано. Ако сте част от мъртвия свят, понеже светът е мъртъв, тогава и вие сте мъртви заедно с него.

Но ако сте новородени, вие сте живи с Христос и мислите ви са насочени към горното, а не към светското. Ако сте родени от Божия Дух, вие ставате част от Бога и имате вечен живот с Него. След като се новородите, смъртта вече не може да ви докосне. Вие сте вечни. Вие сте се променили — от временно създание, във вечно създание. Вие сте преминали от смъртта в живота (говоря за вечното), от вечната смърт към вечния живот.

Ако сте от света, ще умрете заедно с него. Библията казва в Йоан: „Ако обичате света или нещата от света, значи Божията любов не е във вас.“ Не може да обичате света. И Исус каза: „Не може да обичате и Бога, и мамона.“ Мамонът е света. Не може едновременно да обичате и света, и Бога. „И който казва, че Ме обича, а не пази думите Ми (т.е. Библията), той е лъжец и истината не е в него.“ Това е така.

О, Скиния на Бранхам, и всички вие добри хора, нека да направим една равностметка! Сега е Нова година. Нека да я започнем с това, че да премахнем от себе си всичко светско. Ако все още има нещо от това в нас, нека да се освободим от него.

Добре. Трябва да побързам. Хората днес прихващат всевъзможни духове. Те отиват в някоя църква и приемат църковния дух. Дори приемат духове, които се наричат «Божии новородени духове», а в същото време отричат, че Божието Слово е истината. Може ли да си представите Божият Дух да отрича собственото Си Слово? Католици (имам предвид вас, римокатолици), бихте ли могли да твърдите, че сте родени от Божия Дух, след като приемате тези догми, които противоречат на Библията и отричат Божието Слово? А при това да казвате, че ... Божия Дух е във вас? Дали Духът, който е написал тази Библия, би я отрекъл? Това е все едно аз да кажа нещо, а след това да се изправа и да говоря неща, които му противоречат. Може ли Бог да каже нещо, а след това да го отрече? Нали Библията казва, че невъзможно е Бог да лъже, защото самият Той е изворът на всяка истина.

Вие, методисти, баптисти, които сте кръстени в титлите „Отец, Син и

Свят Дух“. Нали имате Библия. Вие, които се присъединявате към църквата само с едно ръкостискане; Вие, които носите писмото си [заявление за присъединяване към църква — Ред.] от една към друга, и твърдите че сте новородени от Божия Дух? Как е възможно след като сте постъпили така, да гледате в лицето на Божието Слово и да се наричате новородени християни?

Когато умрете за църквата, вие сте умрели за вероученията ѝ, вие сте мъртви за света, вие сте мъртви за всичко друго, освен Бога, а Бог е Словото! Това е.

Нека да видим. Те приемат всевъзможни духове. О, да, те получават църковните духове, те имат всякакви най-различни духове.

Сега слушайте внимателно.

Пророци! Божието слово идва при пророка. Това го казва Библията. И преди да завърша, имам още няколко коментара, които искам да ви ги кажа, и след това ще завърша. Словото на Господа идва към пророците. Какво идва към пророците? Словото на църквата ли идва при пророците? [Събранието казва: "Не"]. Словото на вероучението ли идва при пророците? ["Не"]. Идва Словото на Господа! Какво е то? Пророкът разкрива Божието слово, разбирате ли? Това са пророците! Това са истинските пророци.

Но освен това има и лъжепророци, ще стигнем и до тях след малко. Но истинският пророк, истинското слово идва при истинския пророк. Не може да бъде по друг начин. Така че към пророка не идва никакво вероучение, нито някаква деноминация. Не. Към пророка идва словото на Господа, а той го открива на хората. Истинският пророк има истинското слово.

Как може да изпитате дали пророка е истински? Когато той има истинско слово. Така че ако това, което казва не е истинското слово, значи той е лъжлив пророк. Ако говори нещо, което се различава от Божието Слово, тогава словото на пророка ще е лъжа, а Божието Слово ще е истинта. Но ако думите, които казал пророкът е Божието Слово, в такъв случай той е истински пророк, защото Словото идва към истинските пророци. А винаги е имало и лъжливи пророци. Истински пророци — истинското слово. Лъжепророци — лъжливото слово: «нашите вероучения, нашите деноминации», «присъединете се към това», «кажете онова, вярвайте на това, правете това...»

Но истинското слово идва при истинския пророк, и той ви казва истинското слово. Вие следвате това истинско слово и получавате истинското преживяване чрез Словото, защото Словото е станало плът във вас и вие ставате син на Бога. Божието Слово преминава директно от Бога

към вас, защото вие притежавате Неговото естество. Неговия Дух е във вас, и вие ще вършите Божиите дела. Алилуя! Библията го е казала. Да, така е!

Лъжепророците говорят лъжливи думи. Какво правят те? Получават лъжливи усещания. Лъжепророците пазят толкова от истинското Слово, колкото им нужно за да останат лъжливи. По-рано те не са постъпвали така, но Библията казва... искате ли да си запишете едно място от Писанието? 2-ро Тимотей 3, ето го. Лъжепророците имат толкова от истинското Слово, колкото им е нужно, за да го направят лъжливо, защото Библията казва, че те ще имат вид на благочестие. За да имат вид на благочестие, те трябва да кажат част от него като истина. „Вид на благочестие, но се отричат от силата му.“ Силата на какво? За да ви накара да се промените, да служите на Бога, да не ходите на танци и на подобни светски места, които Библията осъжда. Да не си подстригвате косата, за което лъжепророците казват: „Това не е от значение“.

Някой наскоро ми каза (мисля, че го бях споделил тук преди, не съм сигурен), каза ми: „Защо вече не оставиш тези жени и мъже на мира“. Той ми каза: „Ето, хората вярват, че си пророк.“

Аз казах: „Не съм.“

„Но хората вярват, че си такъв. Защо не ги научиш как да получават видения и как да вършат подобни Божии дела?“

Аз казах: „Как мога да им преподавам алгебра, когато те не знаят дори азбуката?“ Как може да вземеш дете от детската градина и да му дадеш университетско образование, и да го научиш как да изчислява корен квадратен? Как би могъл да го направиш, когато то не знае какво значи «а», «б», «в»? А знаеш ли какво е «а», «б», «в»? «Винаги вярвай на Христос». Точно така. Вярвай не на църквата, не на вероучението, не вярвай на доктрините им. Вярвай на Христос! Защо? „За да се научиш да Го познаваш — това е живота.“ Нали? Не да познаваш Неговото вероучение. Не. Той няма никакви вероучения. Даже не става дума да познаваш Слово Му. Ти трябва да познаваш Него, а не да познаваш Неговото Слово. В новораждането си да Го познаваш като своя Спасител. Както Исус каза на Никодим: „Ако ви говорих за земните неща и не вярвате, как ще повярвате, ако ви говоря за небесните?“ Как ще повярвате на духовните неща, които идват от Духа, на познанието, виденията и други подобни и да обучавате по този начин, когато те не вярват дори и на земните неща? Не могат дори да повярват, че трябва да се обличат правилно, не могат да вярват, че трябва да спрат да пушат и да лъжат, да владеят темперамента си и други подобни. Как може да учиш хората да влизат в Духа, когато те все още са напичени с всички тези неща.

Така е. О-о!

Лъжепророците имат лъжливи думи, лъжливи вероучения, лъжливи деноминации и лъжливи преживявания: „О, благословен Бог! Необходимо е да направиш само едно нещо. Искаш ли да носиш дрехата на Илия? Слава на Бога! Единственото нещо, което трябва да направиш е просто да освободиш ума си, да не мислиш за нищо и да казваш: „О-о, изпълни ме, изпълни ме, изпълни ме.“

И дяволът със сигурност ще го направи. А вие после разчитате на това?

„О-о, това ме прониза целия, брат Бранхам. Усетих го. О-о, слава на Бога, алилуя! Скачах е така нагоре-надолу, о, получих Го!“ И продължавате да си живеете така, както сте си живели и преди?

„По плодовете им ще ги познаете“, виждате ли? Не по усещанията.

„О, братко, искаш ли да приемеш Святия Дух? Просто се склони пред олтара и казвай: „Слава, слава, слава, слава, слава“, докато не проговориш на езици.“

Да, ама вие след това излизате и живеете както си искате; и лъжете и крадете. Когато ви кажат за кръщението в името на Исус Христос, вие казвате: „Това е фанатизъм, моята църква поучава по друг начин!“ А в същото време твърдите, че сте новородени, измити във водата на Словото? Разбирате ли, че някъде нещо не е наред?

Вие ще вярвате на всяка дума точно както е написана тук. Ние нямаме нужда... в Библията се казва: „Това не може да се тълкува самоволно.“ Бог я изтълкувал, и това е. Неговото Слово е тук. Не казва ли Библията, мисля че във 2-о Петрово, че никое пророчество в Писанието не е собствено обяснение на човека? Разбира се. Не подлежи на лично тълкуване, Библията е написана така, както е било то [Словото] замислено, точно по този начин. Просто вярвайте така, както е написано тук. То ще донесе и днес същите резултати.

Така че лъжеучителите произвеждат лъжливо раждане. Истинските пророци ще донесат Словото, рождение от Словото, Христос. Лъжепророците ще произведат лъжливото раждане — раждане от църквите, раждане от вероученията, раждане от деноминациите. И ето ти, брат петдесятен с лъжливи усещания; казват на човека, че има Святия Дух, щом говори на езици! Виждал съм демони да говорят на езици, слагат един молив, и той пише на непознати езици. Това нищо не означава. Виждате ли, трябва да има живот. „По плодовете им ще ги познаете.“

„Брат Бранхам, вярваш ли в говоренето на езици?“

Разбира се.

„Вярваш ли във възкличанията?“

Да, разбира се. Аз съм християнин и вярвам на това. Вярвам в Божието Слово. Но ако там няма живот, който да го подкрепи...

Излиза едно помпозно нищожество и казва: „Слава на Бога! Алилуя!“ И после вие ми твърдите, че това е Христос? Христос е бил смирен, кротък и незлобив. Влизаш в някой град и, о, трябва да изглеждаш съвсем изискано, разбирате ли? И всичко трябва да бъде идеално, нито една гънка на костюма ти; и всичко трябва да е идеално, иначе не може да отидеш там, защото трябва да покажеш, че имаш пари. В противен случай не може да провеждаш събрание. Всички деноминации трябва да те потупват по рамото. Него никой не Го е потупвал по рамото, защото Той е Словото. Това е.

Фалшивите запазват от истината точно толкова, колкото им е нужно за да създават вид на благочестие. И сега слушайте, искам да ви кажа нещо и искам да го чуете. Тези фалшиви понятия (разбирате ли какво е лъжливото понятие?) водят милиони хора до лъжливо раждане.

Лъжеучителите карат хората да вярват в усещания: „Щом целият си се разтърсил, значи си Го получил“. „О, щом си изпитал някакво странно чувство, видял си някаква светлина, която те ослепила и си залитал, значи върху теб са хвърлили дрехата на Илия. Наистина си Го получил“, «О, и знаеш ли кой си ти? Ти си изявен Божи син.»

И какъв виждаш себе си по-късно? Победен. Точно така.

„Слава на Бога, една нощ като си легнах, сънувах сън!“

О, да.

„О, видях това, онова“

Да.

„Ти не вярваш ли на сънища?“

Ами да, със сигурност вярвам. Но ако този сън не е потвърден от Божието Слово, той е лъжлив.

Това е истината, останете в него [Божие Слово — Ред.] Да, така е.. Те водят милиони към лъжливо раждане. Само представете си!

Веднъж получих една изрезка от вестник, която исках да донеса със себе си, в която пише че вселенският патриарх на всички гръко-православни и православни църкви, е разговарял с папа Йоан XXII, и той казал: „Може да не го видим в нашето поколение, но великото братство се състои в обединяването на протестантите и католиците. Те се обединяват.“

Помислих си: "Слава на Бога." Някой го е изрязал от вестника и ми го пратил. Мисля, че беше брат Норман, или някой друг, който ми каза: „Брат Бранхам, вече е по-късно, отколкото си мислим.“ Вижте времето, в което живеем: военният министър, както и много други мъже, заемащи високи постове, както и самият президент — цялата тази страна е контролирана

от католиците.

Чуйте!

Може би ще кажете: „Ами, те нали са християни?“ Да бъдеш християнин означава да бъдеш като Христос, да имаш Неговия Дух. Така ли е? Това, което искам да кажа ще прозвучи грубо, но въпреки всичко ще го кажа. Ако наречеш едно прасе «овца», това ще го направи ли овца? И ако кажеш: „Прасенце, на мен ми омръзна да си прасенце. Искам да си агънце, така че ще взема да те поизмия, ще ти измия и зъбите, ще ти среща косата и ще те направя едно малко агънце. Ще ти вържа малка розова панделка около врата, и ти ще станеш едно малко агънце, вместо прасенце.“ Отиваш при него и казваш: „Агънце, агънце, агънце“, но то отново ще ти каже: „Хрю, хрю.“ Пусни го в кочината, и той ще изяде всичките помии, до които ще се добере. Нали е така?

И това не е нито в поръсването, нито в потапянето му във водата; това е смърт и раждане! Точно така! Вие може да кажете: „Няма да те храня с нищо друго, освен с люцерна, ще те храня с храна, с която се хранят овцете.“ Дори и да го храните с люцерна, той все още си остава прасе, Така ли е? Разбира се, че е така. Защото той си е прасе, естеството му е прасешко.

И ако обичаш света или нещата на света, ти все още си прасе. Така е. За преобразяването на душата ви е необходима Божията сила. Трябва да умреш като прасе, да положиш свинските си навици на олтара, да положиш себе си — нека стане жертва за Бога — и да слезе огънят на Божието правосъдие, да те погълне като прасе и да те новороди като агне. Тогава няма да ядете никакви помии. Не бихте могли, храносмилателната ви система няма да ги усвои.

Така че тук не сте прави. Само с думи няма да го направите прасе със сигурност, ... и агне няма да стане от това, че ще му се каже, че е агне.

Същото е и с човека, който е наречен християнин въз основа на някакво вероучение, или на някакво преживяване.... Вие казвате: „Слава на Бога, брат Бранхам, аз танцувах в Духа цяла нощ. Аз говорих на езици, о, брат Бранхам!“

Сега се обръщам към петдесетните.

„Аз танцувах в Духа. О, и имах разни преживявания, и други неща. Така че ти казвам: не ми говори повече за онова учение за името на Исус.“

Карай, прасенце. Ти все още си прасе, Така е.

„Моите овце слушат Моето Слово!“ Призовавам ви: „Братко, намери ми едно място в Библията, където някой някога да е бил кръстен в името на Отца, и Сина и Святия Дух.“

„Не ме интересува какво означава това, алилуя, не искам нищо от това

старо учение "Only Jesus" (Само Исус).

Някой казал ли е нещо за учението „Само Исус“? Аз говоря за Библията. "Only Jesus" (Само Исус) е група от вероучения и група от деноминации. Не може единият да нарече другия еди как си, тъй като и двамата са там. Но аз говоря за твърди, истински, стопроцентови християни, новородени от Божия Дух, и небесна роса има в живота им. За това говоря. Ако сте методист и това сте го получили, амин! Единственото нещо, от което се нуждаете, е да ви насочат към Словото, а вие да го последвате като патица, която отива към водата, Разбирате ли? Така е.

Хората днес искат пряки пътища. Те не желаят... те си мислят, че ще го получат на минутата, казвайки „Слава на Бога!“ Какво значи това? Какво правят те? Тази вечер те са някъде там... като някои от тези техни момчета, като някои хора, които бих могъл да нарека по име (но не искам да го правя, защото това се записва на лента), те сега са в нощния клуб, свирят на китара и се забавляват, а на следващия ден сутринта отиват на църква и там дрънкат на същата китара. Мърсотия! Библията казва в Исая, 28 глава: „Всички трапези са пълни с бълвоч“. Както кучето отива на бълвоча си, и свинята в калта, така и те. Защо? Защото те все още са кучета и свине! Това ги кара да се връщат към бълвоча си и в калта. Все още са... Те не са новородени. Когато се новородят, ще бъдат нови създания.

Знаете ли какво? Вземете една гарга, и колкото и да се опитвате... може да я боядисате в маслиненозелен цвят, или като гълъба в сиво, или в бяло, може да я боядисате цялата — естеството ѝ все още е гарга. Разбирате ли? Отвътре тя все още е миризливата стара лешоядка, която яде мършата по земята. Това е така. Но знаете ли че гълъбът не се нуждае от миене? Алилуя! В тялото на гълъба — понеже е гълъб — има масло, което се отделя и преминава през перата му, и го поддържа чист през цялото време, защото идва отвътре навън. О! Защо?

Мишеловът казва: „И аз съм по същия начин! Сложих малко светена вода, брате, всичко ще се оправи.“ Не, не се е оправило.

Защото трябва да идва отвътре навън, а не отвън навътре. Така е с раждането.

„Благословен да е Бог, аз ходя на църква точно както и ти. Алилуя, моята църква не е по-лоша от твоята. Алилуя, ние просто...“

Добре, мишелов. Виждаш ли, точно в това е проблема.

Гълъбът получава маслото отвътре. В гълъба има определена жлеза, която липсва в другите птици. Има я само в гълъба, или гургулицата. И той се смазва сам... отвън той винаги остава чист. На него не му е необходимо да се чисти; има нещо вътре в него, което поддържа чистотата му. О, Сестро Уей, алилуя! Нещо вътре в него го поддържа чист.

Някои казват: „Знаеш ли, аз се присъединих към църквата миналата седмица. Разбира се, че много бих искал да пийна с теб, но...!“ „Ох, тази цигара мирише толкова хубаво!“ „О, сестро, знам, че не съм модерна, и сега трябва да си пусна косата да расте. Не е ли ужасно?“ „Знаеш ли онези хубави къси рокли, които носех преди, и всички подсвирваха след мен «Фю-фю»; сега ще трябва да престана да ги нося.“ „Нали знаеш че миналата седмица се присъединих към църква“.

Ти си жалка нещастница! Теб цялата светена вода на света няма да може да те очисти.

Но, брат, когато вътре в теб има Нещо, то постоянно отмива всичко това. Ти само стоиш си спокойно, и То ще те очисти.

Не е нужно да казваш на овцата: „Ти трябва да произвеждаш вълна.“ Това е проблемът с петдесетните вярващи днес. Това е проблемът с цялото християнство, то се опитва да произвежда нещо. От овцата не се иска да произвежда вълна; вълната си е на нея. Вие принасяте плодовете на Духа.

Няма нужда да казвате: „Слава на Бога, трябва да ми почернее лицето, или трябва да направя еди какво си, или трябва да имам някакво преживяване, трябва да танцувам в Духа и тогава ще съм Го получил.“ Не, не... Просто се новородете, и то ще се стане от само себе си. Не е нужно да казвате: „Трябва ли да изучавам цяла нощ; или да направя това, да направя онова, да се присъединя ли към това и...“ „Да направя ли такова покаяние, да приема ли това вероучение?“ Не, не. Просто умрете, и това е всичко. Разбирате ли? Родете се отново и тогава онова, което ще дойде отвътре, то ще се погрижи за външното, разбирате ли? Да поръсите някого с малко вода и да го поизмиете — това е все едно да искате да превърнете едно прасе в агне. Няма да стане. Но ако то си е агне отвътре, тогава вече няма да е прасе, разбирате ли? Това са груби констатации, но аз не съм образован и затова го правя по този начин.

Онзи ден четох и размишлявах за живота на Йоан Кръстител, как е говорил и с какви епитети е наричал някои хора. „Вие сте рожби ехиднини!“ Защо змии? Той е живял в пустинята. Да, той е знаел какви са змиите. Ако тропнеш с крак, те веднага се скриват. „Рожби ехиднини.“ И още: „Брадвата е опряна в корена на дървото.“ Дърво, ехиднини, брадви — каквото е познавал, за това и е говорил.

И точно това е начинът, по който опознаваме Бога — чрез това, което знаем. Вижте прасето и агнето, те нямат нищо общо. Може да измием това малко прасенце и да правим с него каквото си поискаме, но то пак ще си остане прасе. Трябва да се новороди, за да може да стане агне.

Избират по-пряки пътища! Тази вечер... те са тук, продължават да си правят каквото си искат (О-о!), а утре искат вече да проповядват: и

пятидесетните им позволяват да го правят. Това е вярно. Те търсят краткия път за Небесата. И казват: «Алилуя, алилуя, аз съм облечен с кожуха на Илия. Утре излизам да изгонвам демони. Алилуя, алилуя, аз Го получих! Слава на Бога, отивам!» Те искат краткия път до Небето, но желаят да вземат от света колкото се може повече. Вие не можете да вземете нищо от него. Няма преки пътища. Вие идвате по пътя на Голгота. Вие идвате по пътя на медния олтар. Идвате по пътя на медната змия. Вие умирате; всъщност умирате за себе си. О, Боже, защо не мога да го кажа ясно? Вие умирате! Вие буквално умирате за себе си; умирате за нещата от света, и се раждате отново. Амин. Повече никакъв свят! Нещата от този свят са мъртви за вас. Няма кратки пътища. Виждате ли, те искат да стигнат бързо, те не желаят да растат. Ние растем в Господа. За това е необходим растеж и опитност.

Сега на хората на Западното крайбрежие им казват:

„О, ние имаме безсмъртно кръщение. Кръщаваме ви във вода, и веднага след това вие се превръщате в млад мъж, млада жена. Точно така. Вие продължавате да...“; „Те имат кожуха на Илия, имат проявата на Божиите синове“; „Така е, господине, братко, Бог получава проявилите се синове точно сега, Проявявайки ги, Той им разказва всичко за това. Днес сте грешници, утре сте проявени Божии синове“.

Пълна безмислица! Къде това сте го намерили в Словото? Бебетата не се раждат мъже. Те се раждат бебета, и после порастват и стават мъже.

Чуйте сега, позволете ми само за минута да цитирам нещо от Ефесяни. Ще ви прочета от 11ти стих, 12ти., може би е 15ти, мисля, че е някъде там.. Нека започнем от дванадесетия стих.

С цел да се усъвършенстват светиите, за делото на служението, за назиданието на Христовото тяло,

докато всички стигнем в единство на вярата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота, за да не бъдем вече деца, блъскани и завличани от всеки вятър на учение (чуйте, от какво учение?),

чрез човешката заблуда в лукавство, по измамни хитрости; но говорейки истината с любов (ама чакайте, какво?)

говорейки истината (Той е истината) с любов,

Чухте ли това? Кажете: „Амин.“ [Събранието казва: "Амин"- Ред.], да пораснем в Него... (Какво? Утре ли? Не. Да пораснем в Него!)

да пораснем в Него, който е главата, Христос.

Израстване в Него. О-о!...

Спомням си първата проповед, която проповядвах. Качих се на подиума и останах с впечатление, че се справих наистина добре, а всички

възрастни дами седяха наоколо и малко си поплакаха, нали знаете, и казваха: „О, какво забележително момче.“

Възрастния пастор д-р Дейвис беше адвокат от старата школа. Аз отидох при него, и той ми каза: „Искам да се видим с теб в моя дом.“

Аз казах: „Добре.“

Отидох на другия ден и бях доста самоуверен. И го попитах: „Как се справих, д-р Дейвис?“

Той ми каза: «По-голяма глупост до сега не бях чувал».

А аз казах: „Какво?“

Той каза: „Това беше най-лошата проповед, която някога съм чувал.“

„О — казах аз, — брат Дейвис, та нали всички плакаха.“

Той каза: „Да, те плачат на погребенията, плачат на ражданията, по всякакви поводи.“

Той каза: „Работата е такава, Били, че ти нито веднъж не цитира поне едно място от Божието Слово. Говореше за някаква майка, която умряла отдавна или нещо подобно, и разплака всички.“ Той каза: „Човек не се новоражда от никакви случки и преживявания на тази земя; ражда се от Словото.“ И ми каза: „Били!..“

О, той изтръгна от мен цялата ми самоувереност. Радвам се, че го направи. Виждате ли? Не да скачате нагоре-надолу и само да възклищавате. Словото е, което съживява. Словото съживява. Не преживяванията; Словото!

Той ми каза: „Спомням си първото дело, което водих, Били.“ Каза: „Аз тогава вдигнах голям шум. Тогава казах: Погледнете тази нещастна жена, о, погледнете я как изглежда и как съпругът ѝ се е отнасял зле с нея.“ И след това той каза: „Аз малко се разплаках и извадих носната си кърпичка. Държах се точно както останалите адвокати. Мислех си, че показвам същите емоции. Казах: «Господин съдия, Ваша чест, защо не ѝ давате развод? Вижте! Тя казва, че съпругът ѝ я биел по гърба...» Това той не можеше да види под дрехите ѝ. «Той я удрял по гърба...» И казах: „Защо не ѝ дадете...?“ Старият съдия седеше там и наблюдаваше. Изведнъж един възрастен адвокат, който седеше от другата страна, се изправи и каза: „Господин съдия, Ваша чест, до кога съдът ще търпи тези глупости?“ Просто имаше много шум, и нищо повече.

Така постъпват много хора. Прекалено много правят шум, а няма с какво да се потвърди — имат твърде недостатъчно от Словото. Пораствайте!

„О, брат Бранхам, той снощи танцува в Духа. С него всичко е наред.“

Не. За мен това не е наред. Не, господа. Той трябва да порасне, да премине през изпитание, през проверка, да порасне в Него, да се утвърди.

Преди известно време четох някои исторически записки. Отнемам ли ви твърде много време? Четох от историята на църквата. Мисля, че това беше сестра Арнолд там отзад, която ми каза онзи ден „амин“ на нещо от историята на църквата, което и тя е чела. Прочетох, че веднъж в един манастир по времето на свети Мартин един младеж казал: „Господ ме направи пророк от Стария завет. Аз съм един от древните пророци.“ Не мога да ви кажа името на епископа на онова малко училище, просто една малка група, като тази тук. Няма да мога да ви кажа как се казвал, но той се поучавал от Мартин. И понеже цялата работа не изглеждала да е правилна, останалите братя просто го оставили на мира. А той започнал да пророкува, като казал: „Тази вечер Бог ще дойде и ще ми даде бяла дреха, аз ще седна сред вас и вие ще разберете, че аз съм един от пророците на Стария завет.“ И същата нощ в дванадесет часа това наистина се случило. Чували се гласове, движели се хора наоколо и момчето получило бялата дреха. Свидетелите потвърдили, че е била снежно бяла. Той излезъл и казал: „Не ли ви казах?“ След това е заявил: „Сега всички вие ще получавате заповеди от мен. Аз съм старозаветният пророк.“

Но старият епископ не приел това твърдение веднага. Защото то не е било според Словото. Пророците не стават изведнъж пророци; те са предопределени. Един истински пророк никога не би постъпил така. Плодът на това е доказал, че той не е пророк, нали разбирате? Плодовете са доказали, че той не е бил пророк, нали така? Затова епископът казал: „Ще прекараме остатъка от нощта в пост, молитва и пеене на химни.“ Минал примерно един ден. След известно време старият епископ, молейки се, казал: „Господи, този младеж...» Всички видяха тази дреха... те никога не бяха виждали нещо подобно. Дори и работниците никога не са виждали нищо подобно... Ето, това е.

А те познавали един мъж, който бил пророк. Това е бил Мартин. Те казали на младежа: „Добре, сега направи едно нещо, за да ни докажеш. Според Писанието ти не си прав. Какво ще кажеш да отидеш при Мартин, да застанеш пред него и да му разкажеш всичко това?“ Но той казал: „О, на мен ми е забранено да се явявам пред Мартин.“

Този, който има истинско злато, не се страхува да отиде при машината за проверка (нали е така?) — този, който има истината. Затова сега ви отправям предизвикателство. Който иска, нека дойде и да ми покаже къде има някаква грешка в кръщението в името на Исус Христос. Покажете ми новораждането, което сте получили, при което трябва да умрете. Ако във вас все още има нещо светско, значи вие все още сте от света. Покажете ми го. Няма нужда да се тревожите за това. Поднесете го пред машината за проверка. Ето я машината [Библията]. Разбирате ли? Точно така.

И така, те му казали: „Ти ще отидеш там на всяка цена.“ И няколко братя го подхванали, и в същия момент бялата дреха изчезнала. Разбирате ли? Нямаше ли днес петдесетните това да преглътнат като нещо истинско, въпреки че не е според Словото?

Мартин казал, че веднъж му се явил Сатаната с голяма златна корона, три или четири реда звезди в нея, блестящ и красив, голям мъж, величествен, красив, правилно сресан и излъскан, облечен в великолепно мантия, а обувките на краката му са били златни; появил се и му казал: „Мартин, позна ли ме?“

Сега, онези хора, които не са имали видения, това може да не го разберете.. как нещата идват към вас от различни духове, и как мнозина са подвеждащи... Библията казва, че ако би било възможно, те биха заблудили дори и избраните. Избраните са тези, които са предопределени и родени за тази цел. Разбирате ли?

И така, той дошъл при този избранник и му казал: „Мартин, ти позна ли ме? Аз съм Христос.“ Казал още: „Ще признаеш ли, че това съм аз?“ Мартин не е отговорил веднага. Всичко това му изглеждало странно. Онзи изчакал малко и отново казал: „Не виждаш ли? Аз съм Христос. Не ме ли позна?“ Това му го казал три или четири пъти.

Христос казал... тоест Мартин е казал накрая: „Сатано, познах те. Моят Господ още не е коронован, защото ще Го короноват Неговите светии.“

Ето го Словото, отново.

Ето как католическата църква е получила толкова много догми: от злите духове, противоречащи на Словото; така че се е наложило да отхвърлят Словото, за да приемат своята догма и да се отклонят от Библията. Дръжте се за Словото! Това е нишката на Живота.

Скоро ще се появят духове, които ще заблудят почти всички. Библията го казва. «Както Яний и Ямврий се противопоставиха на Моисей, така и тези мъже с покварен ум, отричайки истината». Те ще извършват чудеса и всякакви знамения. Но дръжте се за това слово. Словото на Господа е идвало към пророците, те са ни го донесли, и ние вярваме на пророците.

Забележете! Да, той казал: „Сатано, познах те“. И прибавил: „Моя Господ не е едър мъж. Моя Господ си отиде в стара износена дреха, без корона, с рани от пирони на ръцете Му и с окървавена коса. И когато се завърне, ще дойде пак такъв [без корона — Ред.], защото Библията казва, че Той ще се върне по същия начин, както си е отишъл.“

И всичко изчезнало пред него. О-о!

Представяте ли си по какъв начин идва той, и колко привлекателно го представя: „О, ама те говориха на езици... Да, това са най-добрите хора, които някога сте виждали.“

Не вярвайте на тези неща. Бъдете бдителни.

Надявам се, че Словото не ви отегчава. По време на живота си новородените християни израстват в ръста на Христос. Те са се родили отгоре, животът им започва да се оформя както при бебетата, придобива форма и започва да расте. И първото, което чувате е, че те са достигнали ръста на Христос. Амин. Ето го резултата. Ден след ден, година след година те остават непоколебими.

Сега се връщаме към Словото „Ако пребъдвате в Мен...”

Те казват: „Аз съм новороден. Алилуя!"; «Присъединих се към тези...»; «Присъединих се към онези...»; „Не знам, миналата година вярвах в името на Исус, сега излязох от това, сега вярвам е така. Вярвах, че трябва да сме святи, но аз... А Еди-кой си каза...”

Скитници сте, блъскани от всеки вятър на учение, виждате ли? Ето го.

Трябва да се родите от Духа и да пораснете в ръста на Христос! Разбирате ли го това, брат Даух? Да пораснете в ръста на Христос! И живота ви ще го докаже. Като например, ако сте се родили пророк, вие ще си останете пророк; ако сте се родили християнин, ще си останете такъв.

„Ако пребъдвате в Мен и думите Ми пребъдват във вас...” Това ви дава растеж в ръста на Христос. Не като някой млад адвокат, който малко ще потропа, малко ще покрещи, малко ще поплаче, ще ви разкаже туй, онуй и ще предизвика много емоции; а като някой, който е пораснал в ръста на Христос, изпитан и закален през годините, стоейки на кормилото. Няма друго...

*Ние стоим върху Христос, твърдата скала,
всички други са основи, потъващи в пясък.
Нека деноминациите и вероизповеданията идват,
нека си отиват „измите“.
Пази ме смирен, Господи, да остана
твърдо със Словото и да продължа през реката.
Тя ще ни води към брега.*

Пълно изявление...

Сега, вижте! Когато виждаме какво е развитието на нещата, нека разберем, че след смъртта вече не може да има никаква промяна. Сега, наблюдавайте тези хора, които идват, получават всички тези преживявания, но си остават непроменени. Виждали ли сте го това? Има стотици такива, разбирате ли? И вижте какво може да се случи. Какво ще стане, ако тези хора ще умрат в същото състояние? Смъртта не може вече нищо да промени.

И така, о, християни, в заключение позволете ми да кажа следното.

Нека се обърнем към Него и към Неговото Слово с цялата си искреност. Елате смирено, като християни, и се родете отново от Неговия Дух. И когато се новородите, плодовете които ще принасяте, потвърждават че сте християни. Разбирате ли това, сестро Пекинпо? Вие доказвате, че сте християнка чрез плодовете, които принасяте. „По плодовете им ще ги познаете.“ Това е потвърждението. Може да не знаете азбуката, но въпреки това може да бъдете дама, християнска дама. Може да бъдете мразени от света. Но ако нещата са такива, че сте направили нещо, заради което са ви намразили — това е различно, когато сте намразени заради Него.

Може да сте теолог. Спомнете си онзи човек, който се е родил сляп. Исус го изцели. Той така се е родил... от рождението си не е имал дори очни ябълки. А Исус го направи здрав, изцели го. Когато този човек прогледа, фарисеите го попитаха: „Кой е Той?“ Те не можеха да отрекат, че нещо се е случило.

И така, този човек не беше теолог. Той не можеше да спори като проповедниците за маловажни дребни неща. Той не можеше да им обясни. не знаеше как. Той не е познавал завета. Не е знаел, че трябва да се роди Месията и какви дела ще извърши. Човекът не го е знаел. Той не е бил теолог. Но какво е направил той? Те му казали: „Отдай слава на Бога. Ние сме теолози и знаем, че Той е грешник.“

Така че този човек не можеше да се противопостави на обвиненията им, но ето как им отговори (с други думи): „Ако Той е грешник, а прави такива неща, тогава какъв ви е проблема, момчета? Какво ви става на всички?“ Той каза: „Дали е грешник или не, не знам. Това не мога да кажа. Но едно знам, че някога бях сляп, а сега виждам.“ Какво направи той? Даде потвърждение. Така е. Той Го потвърди. Нещо се случи с него. Неговата същност се промени от тъмнината в светлина, от слепотата в зрение.

Същото се случва и с човека, роден от Божия Дух, който някога е имал вид на благочестие, но отричал Словото и силата Му и казвал, че дните на чудесата са отминали; но когато се ражда отново, независимо от това, че може да не е учен и може да не е в състояние да обяснява, той вярва на Него.

Дано моите цветнокожи братя и сестри тук сега да ми простят за това, което ще кажа. Разказаха ми една кратка история за един добър възрастен цветнокож брат от Юга. Разказаха ми, че той носил Библията със себе си, а не можел да прочете дори името си. И някой го попитал: „Моисей, защо носиш тази Библия?“

А той отговорил: „Защото това е Божието Слово.“

Попитали го: «И ти вярваш в това?»

Той казал: „Да, наистина вярвам в това.“ Казал: „Вярвам в това от корица до корица, а вярвам и на корицата, защото върху нея е написано „Holy Bible“ (Светата Библия).

Те го попитали: „Откъде знаеш, че това е Святата Библия? Откъде знаеш, че е Библията?”

Той казал: „Просто ѝ вярвам, това е.“ Това било всичко, от което е имал нужда. Той просто ѝ вярвал. Не е знаел защо, но ѝ вярвал.

Те му казали: „Мойсее, би ли направил нещо, което Библията казва?”

„Да, — отговорил той. — Ако Библията казва нещо, ще го направя.“ Ето това е.

Казали му: „Добре, Мойсей. Ето онази каменна ограда там. Ако Господ ти каже да преминеш през тази каменна ограда, би ли преминал през нея?”

Той попитал: „Библията казва ли, че Мойсей трябва да премине през тази каменна ограда?”

Те казали: „Но ако Бог ти говори и ти каже да преминеш през каменната ограда?”

Той казал: „Ако това е Бог и Той ми казва да премина, щях да премина.“

Казали му: „Как ще минеш през тази ограда без да има дупка в нея?”

А той казал: „Ако това е от Бога, Той ще отвори дупка там, където Мойсей ще наближи“.

И това е така. Точно така!

Имайте смелост да приемете Божието Слово, да застанете и да кажете, че то е истината!

Сега, ето тази нещастна и нервна женица, която седи тук и мисли, че ще умре и че в нея всичко не е наред. Вие няма да умрете! Вие казвате: „А какво да направя, брат Бранхам?” Просто вземете Неговото Слово и поне веднъж застанете върху него. Застанете върху това Слово, и наблюдавайте какво става. Кажете на дявола, че е лъжец. Вие сте били в менопауза през тези години, вие сте на около петдесет и седем години. И се махнете от това, то е дяволът! Приемете Божието Слово и кажете: „Чрез Неговите рани аз съм изцелена.“ И вижте какво ще се случи.“ Тогава ще спрете да мислите, че сте получили инфаркти и друго подобно. Нямайте никакви сърдечни кризи и т.н — това е лъжа. Въобще нямайте такива. Просто вярвайте на Божието Слово. Това е всичко.

Когато се новораждате, Бог ви потвърждава. Ето как Бог потвърждава цялата Си същност. Чрез какво? Чрез плодовете. Това е начина, по който Той потвърждава Своего служение.

Така е. Всички Негови служители се потвърждават по същия начин, по който Той потвърждава същността Си. Откъде знаем, че дадено дърво е праскова? Защото ражда праскови. Как ще знаем, че е ябълково дърво? То ражда ябълки. Как да разберем, дали някой е християнин? Християнина има белези, които произлизат от неговия християнски живот.

Как да знаем, че той е учител? От него излиза Словото.

Как да знаем, че този е пророк? Словото идва чрез него, носи свидетелството, потвърждава. То само доказва своята истинност. То доказва себе си. Как става това? Когато умре, оставайки само. Точно така. Когато умрем и станем ново създание в Христос Исус, тогава то ни свързва с призванието, и ние се държим за призванието си. Ако сме Негови служители, плодовете на Духа ни слъпътстват. Когато се новородим, плодовете на Христовия живот ни придружават. Това е. Откъде знаеш, че дървото е праскова? То ражда праскови. Откъде знаеш, че е християнин? Той се държи като Христос, ходи като Христос, говори като Христос, живее като Христос — над греха, победоносно.

Той никога не казва: „Вижте какво направих“. Христос не е постъпвал така. Той отдавал цялата слава на Отца. Така е. Ето как ще го познаете. *“По плодовете им ще ги познаете”*. Това трябва...

Истина, истина ви казвам, ако човек не се роди отново, той няма дори и да разбере Божието царство.

Така че не е новогодишното послание тук в дванадесет и половина или в един без двацет, а моя съвет към вас, християни, вие, които обичате Бога. Когато дойдете при Божия меден олтар на правосъдието и искате да се родите отново, просто положете себе си там. Не очаквайте отново да се изправите; вие ще умрете. Това е краят ви, това е всичко. Ако не го направите, ако считате, че не можете да го направите, не се опитвайте, няма да се получи нищо. Трябва да е искрено и сериозно.

Въпреки че тук остават още десетина страници от този урок, библейски места, или дори повече, аз ще завършвам. Поставете се върху медния олтар на Божието правосъдие и станете толкова мъртъв за света, колкото беше Христос, Разбирате ли? Станете толкова мъртви, колкото беше осъденият змей в Едемската градина, който беше представен под формата на медна змия, без никакъв живот в нея. Целия ѝ живот вече беше отминал.

Христос беше безжизнен, свалиха Го от кръста и Го погребяха в гроба. Той беше мъртъв. И след това Той възкръсна за наше оправдание. И ние сме умрели на олтара заедно с нашия Агнец, и сме възкресени благодарение на Неговото оправдание. Откъде знаем това? Защото Неговият живот, който Го е възкресил от онова мъртво състояние, същият

този живот възкресява и нас от нашето мъртво светско състояние — в ново създание в Христос Исус, и след това Святия Дух ни запечатва в Божието царство до денят на нашето изкупление.

Истина, истина ви казвам, ако някой не се роди отгоре, не може да разбере Божието царство. Не се опитвайте да го разберете. Никога няма да успеете. Исус каза, че е невъзможно. Просто Го приемете въз основа на Неговото Слово.

Сега, не влизайте като слепци и не казвайте: „Господи, дай ми да го усетя.“ Така не става. Или пък: „Господи, казвам Ти...“ Не. Просто кажете: „Господи, умъртви ме, извади светското от мен. Аз все още обичам нещата на света.“ Нямам предвид сътворението, залезите и красотата, и други подобни неща — не за това говоря. Имам предвид похотта, мръсотията, светската система — всички тези неща от света. Те просто те просто си отиват, автоматично изчезват, и те вече нямат власт над теб. Стават ти отвратителни и после ще кажеш: „Ох, просто не разбирам как хората могат да живеят в тях!“ Колкото повече ги виждате, толкова по-зле ви става! Да, така е. Не можете да правите компромис с това. Няма място за компромис. Няма къде да се вмъкнеш в нещо, което е напълно светско. Вие сте умрели за тези неща. И как може отново да се обвързвате с нещата от света, след като вече сте умрели за него? Това е невъзможно. Така че не го правете. Трябва да умрете за нещата от този свят.

Господ да ви благослови. Станете новородени християни. Родете се отново, и тогава на вас [жените] няма да се налага да казвате: „Много ми е трудно да оставя косата ми да расте.“

„Най-трудното за мен е да укротя своя темперамент“ [мъжете], «Чакай да хвана жена си, да я разтърся и да ѝ кажа: „Знам, че съм християнин и не би трябвало да правя това, но си затвори устата и седни.“

Не, това не трябва да го правите. Разбирате ли? Трябва да изчакате момента, когато може да я прегърнете и да ѝ кажете: „Скъпа, това не е прилично за една християнка.“ Ето такива бихте желали да станете, нали? Вие може да станете такива. Нали?

А когато мъжът ви удари по лицето ви, не е нужно да го заколите с джобно ножче. Мъжът ви е ударил по лицето, а вие му кажете: „Брат, защо постъпваш така?“ Това е християнството. Когато някой каже нещо лошо за вас, вместо да устройвате показно представление, просто идете някъде настрана и кажете: „Небесни Отче, този човек е смъртен. Моля се да извадиш този дух от него. Не му позволявай да прави това. Моля Те, спаси му живота.“

И не казвайте: „Господи, знам, че не трябваще да казвам това.“ Може и да не го произнесете с устата си, но то е в сърцето ви. Разбирате ли?

Сърцето е от значение. Когато сте новородени от Божия Дух, вие всички обичате. Може да не ви харесват техните навици и т. н., и не желаете да участвате в тях. Не, господине, стой далеч от светските неща и просто се пази неопетнен. И единственият начин, по който ще може да го направите е: то идва отвътре навън, подобно както гълъба чисти перата си, разбирате ли? На него не му се налага да казва: „Днес трябва да изчистя всичко това“, или нещо подобно. Не. Той има вътре в себе си масло, което го поддържа чист, защото е гълъб, Разбирате ли? Така е.

Вие ще направите ли така? Ще Го приемете ли по подобен начин? Това е моето пожелание към вас в навечерието на тази Нова година. Това увещавам в тази малка скиния. Толкова много ви обичам, така обичам тази малка група от хора! Как бих искал някой път да вляза, да мина през тази сграда и просто да огледам. Знаете ли какво винаги съм копнеел да видя? Църква, изпълнена с Духа, където грехът дори не може да се приближи. Щом един член направи нещо нередно, Духът веднага го изобличава. Такъв ще се бои да се присъедини към християните, преди да го е изповядал и да е поправил нещата, защото то ще бъде директно изявено на събранието ви.

Вижте, това не би ли било прекрасно? Тогава нечистият влиза, сяда при вас и първото нещо, което се случва Святият Дух проговаря и разкрива тайните на сърцето му, разберете, открива наяве. Ако това се случи с един от тях, ще се случи и с други. Разбирате? И всички са в молитва, всички вие като едно цяло, все едно един човек, тъй като всички сме членове на това Тяло, движещи се напред, всички новородени от Божия Дух, изпълнени със същия Дух, кръстени в едно и също Тяло. Не би ли било чудесно? Ние можем да го получим. Бог ни го е обещал. Но най-напред смъртта, погребението и възкресение с Него.

Нека сега склоним главите си за молитва. Тук има и няколко кърпички.

Святи Боже, ние осъзнаваме, Господи, святостта на това място, където се намираме. Осъзнаваме, че сме в Божия дом. Имаме общение и сме свързани с Христовото тяло, което е Божия дом. Членовете на Тялото са събрани заедно. Един идва от едно място, а другия от друго, и тук се събират. Също и днес за този урок в неделното училище, той беше дълъг и продължи доста време. Но, Отче, вярвам, че е било определено от Теб да бъде така, за да можем да разберем какво означава новораждането и възкресението. Какво означава да се родиш отново. Трябва първо да умрем, за да се родим отново. Ти никога не променяш законите Си. Законът на природата все още регулира нещата, и той гласи, че всяко семе първо трябва да умре, за да роди отново. И ние осъзнаваме, че трябва да умрем, за да се родим отново. И колко много са Господи, днес (моля Те да

ни простиш), колко много са тези, които са сметнали, че са новородени, като разчитали на определени преживявания. Но плодовете на живота им показват, че те... не са пораснали на същото Дърво.

И поради тази причина, Отче, тази сутрин помолих, че ако брат Невил ми каже да донеса послание, аз просто ще преподам като урок в неделното училище. И аз го направих, Отче, с любов и от цяло сърце, за да могат хората да разберат, че не трябва да се осланят на някакво свое незначително преживяване, но нека се съсредоточат върху ежедневието си: какъв е живота им когато са в църквата, и как живеят след това, когато са навън и идва огромен натиск върху тях. Дали когато възникнат проблеми бягат веднага към Кръста за помощ, или следват собствения си ум и собствените си мисли? Когато ги ядосват, отговарят ли със същото? Това е въпросът, Отче. И след като сме наясно, че за нас е напълно невъзможно да спасим другите, но че Бог е проправил истинския път — вседостатъчната Жертва, — че това е единствения път по който можем да дойдем. Не чрез някоя църква, или някакво вероизповедание, нито чрез която и да е деноминация, или каквото и да е преживяване, а чрез пътя на Христос. Както умря първият човек [Авел — Ред.], праведният. той умря на олтара със своя агнец. И до този момент всеки праведен човек трябва да умре на медния Божи олтар с неговия Агнец, Христос Исус. Само тогава, когато сме умрели заедно с Него, отново ние сме възкръснали в нов живот. Дай ни това, Господи, и нека нито едно сърце тук да не остане подминато.

Господи, дай ни днес да обмислим всичко това, докато се върнем отново тук днес в седем и половина и да започнем поредицата от събрания с проповеди тази вечер. Моля се да благословиш всеки един от Твоите служители тази вечер с мощни послания. Господи, дай ни го. Нека душите ни да бъдат изпълнени. Тези хора, които са пътували големи разстояния за да дойдат, нека бъдат напълно изпълнени с евангелието на Божията сила през тази новогодишна нощ, за да си тръгнат оттук щастливи и радостни. Дай им го, Господи, като им дадеш духовна храна за следващата година. Подари им го.

Прости ни прегрешенията, както и ние прощаваме на онези, които са съгрешили против нас. Ти си казал: „Ако вие от сърце не простите на всекиго прегрешенията му, то и вашият небесен Отец няма да прости на вас.“ И така, Господи, ние прощаваме на всекиго. Ние сега полагаме с вяра душите си на олтара. Изгори всяка частица от светския живот в нас, Господи. Нека димът се издигне от нашата жертва, Господи, и да бъде благоуханен аромат в ноздрите Ти. Дай го, Господи, тъй като ние не полагаме там агне за всеизгаряне, но полагаме себе си като грешници, за да бъдем изгорени като грешници и чрез новораждането да се преобразим

в агнета. Дай ни го, Господи.

И не ни въвеждай в изкушение, но ни избави от злото — злото на болестите, злото на депресията. Изцели всеки, който е в сградата тази сутрин. Всеки болен днес нека да бъде изцелен, Господи. Казвам тези думи в името на Господ Исус, за да могат „планините“, които лежат пред хората, всички те да се преместят днес. Ако е болест, ако е похот, ако са страсти, ако е нещо от света — нека се отмести от пътя, и Божието Слово да влезе и се прояви в живота им. Избави ни от злото, защото Твое е царството, Господи, и силата, и славата завинаги. Амин.

*Обичам Го, обичам Го,
Защото Той пръв ме е възлюбил,
И е изкупил моето спасение
На Голгота.*

Сега ръкувайте се един с друг. Просто се обърни и кажи: „Приветствам те, братко мой, приветствам те!“

*Обичам Го, обичам Го,
Защото Той пръв ме е възлюбил,
И е изкупил моето спасение
На Голгота.*

Продължавай да свириш.

Искам да благодаря на всеки един от вас за вашата доброта през изминалата година. Ако Господ е благосклонен, вероятно в седем и половина довечера ще започна своето послание. Искам да благодаря на Чарли и Нели, и на Родни и съпругата му за тяхната доброта през ловния сезон, тъй като когато бях там долу, те се отнасяха към мен като към техен баща или брат. На всички вас, които бяхте толкова любезни с мен, благодаря ви. Брат и сестра Даух, и брат Райт, също и брат Бен, и мнозина, всички вас, брат Палмър, и разбира се всички вас от Джорджия, отвсякъде, благодаря ви.

Между другото, вчера се обадиha, че бащата на Марджи се е разболял. Марджи и Родни тук ли са? Не са ли? Как е старецът? [Един брат в събирането казва: „Може би е малко по-добре.“]

Нека просто... нека се помолим.

Небесни Отче, преди няколко седмици седях на малката селска веранда до пътя, далеч от тук, в Кентъки. Нечий възрастен баща седеше там в гащеризона си и избелялата си синя риза, и целия трепереше. Хванах го за ръката и осъзнах, че се приближава към края си. Възрастната майка ме покани да хапнем бисквити и сос. Господи, те само показаха респект към Твоето Слово. Сега той тук едва се държи, той вече ни напуска. Не го

оставяй да умре грешник, Господи. Може би това е била вината на нашите... на Твоят слуга, Господи. Този беден старец, който не знае нищо друго, освен да разбива буци и да изкарва прехраната на децата си, но аз намерих в него добър, кротък дух. Не го оставяй да умре грешник. Дъщеря му е една от нас, Господи. И как нашата Марджи ми е служила с тези болки в раменете си, и се е опитваше да ми оправи леглото, в което да спя там долу, и как ми приготвяше закуска, и тя, и Нели, и Чарли, и всички там, и майката Кокс. И тя плачеше, когато те казаха по телефона, че баща ѝ си отива. Той ѝ е баща.

Господи, ела в тази кислородна палатка точно сега. Почукай не върху тази палатката, а върху палатка, която е вратата на сърцето му. Може би някои от нас не сме изпълнили дълга си да отидат при него, Господи, някои от другите ти служители, може би в младите му дни, когато умът му е бил буден. Може би вината е наша, Господи, че не сме го убедили. Тогава ни прости, Господи, и го приеми в Твоето царство. Дай го това, Отче. Предаваме го на Теб сега. И ако е възможно, или е в Твоя велик план, ако го повдигнеш, Господи, тогава може би някои от нас ще имат още възможност да говорят с него. Въпреки това, нашата молба е за душата му, Господи, защото тя ще поеме по пътя си съвсем скоро, сякаш ще отплава далеч в неизвестното, о, без водач, без някой, който да го води там през мъглата. Той ще се изгуби на пътя си, Господи. Нека Лоцманът, който знае пътя, да дойде при него тази сутрин и закотви корабчето му до борда на стария кораб на Сион. И когато поеме по пътя, да бъде сигурен, че ще пристигне безопасно. Дай му го, Отче. Предаваме го на Теб сега, в името на Исус Христос. Амин.

*Обичам Го, обичам Го
(нека вдигнем ръце)
Защото Той първо ме възлюби,
И изкупи моето спасение
На Голгота.*

Тази вечер ще се опитам да бъда малко по-бърз с посланието, отколкото бях тази сутрин. Сега ще си тръгна. Искане ми се да мога да ви взема всички у дома с мен, да ви дам добра вечеря. Със сигурност бих го направил, ако можех. Но се надявам, че Господ ще ви даде истинската храна, духовно казано, в Своята доброта и милост; ще го приемете и ще пораснете до пълния ръст на Този, когото обичате, вашия Спасител, Исус Христос. Сега, преди да напуснем сградата, ние заставаме на молитва, и преди да се разотидем, желаем да изпеем нашата песен, и непременно се подчинете на това: „Вземи името на Исус със себе си.“ Веднага след като изпеем песента, ще направим една обява.

Вземи името на Исус със себе си,
Дете на скръб и тъга;
То ще ти даде радост и утеха,
Вземи го навсякъде, където отиваш.

Скъпоценно име (скъпоценно име).
О, колко е сладко! (О, колко е сладко!)
Надежда на земята и радост на небето;
Скъпоценно име, о, колко е сладко!
(колко е сладко!)
Надежда на земята и радост на небето.

Вземете името на Исус със себе си
Като щит от всеки капан —
Чуйте го сега това.
Когато изкушенията те обгръщат (какво правите?)
Казвай това свято име, повтаряйки.
Скъпоценно име (скъпоценно име).

О, колко е сладко! (О, колко е сладко!)
Надежда на земята и радост на небето;
Скъпоценно име, о, колко е сладко!
(колко е сладко!)
Надежда на земята и радост на небето.

Сега запомнете. Аз вярвам, че Исус Христос е казал това за всяко човешко същество в първото Си поучение: „**Ако не се роди някой от вода** [това е Словото, измиване с водата на Словото] **и от Духа** [т.е. Святият Дух; Святият Дух, потвърждаващ Словото], **не може да види небесното царство.**“ Вярвате ли на това?

„От водата“ — измиване с водата на Словото; Словото и истината, Той е истината.

„Вода и Дух“ — Духът, идващ със Словото за да потвърди Словото, така че Бог да живее в мен, разбирате ли? Не можем да разберем Небесното царство, докато това не се случи. Когато това започне да се става, ние виждаме Словото в себе си — родени от Словото и от Духа, който проявява Себе Си и не ме отделя от Словото... Духът ме води към Словото, и Словото, живеещо в мен, проявява Бог в живота ми!

Няма друг начин някога да разберете Божието царство, и няма друг начин по който да може да влезете в него. Бог да ви благослови.

Брат Невил, моля.

* * * * *

/Преведено е от текстовата транскрипция на аудиозаписа/

РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО

**Не е разрешено текста да се публикува
и разпространява избирателно**

Издател: Свободна народна мисия
Адресът на мисията:
Freie Volksmission e. V.
Postfach 100707
D-47707 Krefeld
GERMANY

Уеб-страница на мисията: <http://www.freie-volksmission.de>

Уеб-страница на български „Вечното благовестие“: <http://bg.v-evangelie.info>

Е-mail на български: vevangelie@proton.me